

Ändring nr 84 (36 blad) till TFH II

Denna ändring innehåller sid. I–II, V–VI, 1:96 a–d, 1:111–(112)114, 2:93–98, 3:20 c–db, 3:53–56, 3:61–62, 3:67–68 b, 3:70 a–b, 3:124 e–f, 3:125–(130)146, 3:151–152, 3:171–174, 6:1–2, 6:15–18, 7:43–44 d, 7:57–58, 7:77–80, 7:89–90, 7:109–110 och 7:119–120.

De blad som saknar ändringsmarkering har tryckts om av redaktionella skäl.

Ändringen är föranledd av:

i flik 1:

SFS 2014:412 Lag om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall (*i kraft den 1 oktober 2014 enligt förordning (2014:882)*)

i flik 3:

Direktiv 2013/61/EU om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2008/118/EG vad beträffar de franska yttersta randområdena, särskilt Mayotte (*i kraft den 1 januari 2014*)

SFS 2014:18 Lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244) (*i kraft den 13 juni 2014*)

SFS 2014:285 Lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi (*i kraft den 1 juli 2014*)

SFS 2014:288 Lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244) (*i kraft den 1 juni 2014*)

SFS 2014:945 Lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi (*i kraft den 1 oktober 2014*)

SFS 2014:1023 Lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi (*i kraft den 1 oktober 2014*)

i flik 7:

SFS 2014:450 Förordning om ändring i förordningen (2001:650) om vägtrafikregister (*i kraft den 1 juli 2014*)

SFS 2014:1035 Förordning om ändring i trafikförordningen (1998:1276) (*i kraft den 1 september 2014*)

SFS 2014:1037 Förordning om ändring i förordningen (2001:651) om vägtrafikdefinitioner (*i kraft den 1 september 2014*)

SFS 2014:1044 Förordning om ändring i trafikförordningen (1998:1276) (*i kraft den 1 oktober 2014*)

Tullverkets författningshandböcker

TFH II
Skatter m.m.

Tullverket

[26] Lag (1975:85) med bemyndigande att meddela föreskrifter om in- eller utförsel av varor

1 §

Regeringen får, med den begränsning som följer av 2 §, meddela föreskrifter om in- eller utförsel av varor, om det är påkallat av hänsyn till risk för störning inom samhällsekonomin eller folkförsörjningen, av särskilda handelspolitiska skäl eller av hänsyn till behov att trygga kvaliteten hos produkter av visst slag, till hälsovården, miljövården, växtskyddet, skyddet mot djursjukdomar eller till kontrollen av materiel som kan få militär användning.

Regeringen får överlåta åt en förvaltningsmyndighet att meddela föreskrifter som avses i första stycket. *Lag (1996:97)*.

2 §

Bemyndigandet i 1 § medför inte befogenhet att meddela föreskrifter om tull. Ej heller medför det befogenhet att meddela föreskrifter om annan avgift än sådan som följer av 3 § eller avser kostnad för handläggning av fråga om tillstånd, för omhändertagande av gods eller för kontroll, inspektion eller annan därmed jämförlig åtgärd. *Lag (1984:496)*.

3 §

Regeringen får föreskriva att en särskild avgift skall erläggas till staten vid överträdelser av föreskrifter enligt 1 §. Avgiften skall tas ut av den för vars räkning in- eller utförseln sker. Den får uppgå till högst tjugo procent av varans värde. Om en överträdelse är ursäktlig skall avgift inte tas ut. Ett beslut om avgift skall kunna överprövas. *Lag (1984:496)*.

4 §

Beslut i tillståndsfrågor som har meddelats av en förvaltningsmyndighet med stöd av förordningen (1997:969) om import- och exportreglering får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag (1997:1244)*.

5 §

Följande beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol:

1. beslut som Statens jordbruksverk har meddelat i ett enskilt fall enligt de föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag,

2. beslut som en officiell veterinär som förordnats enligt lagen (2009:1254) om officiella veterinärer har meddelat i ett enskilt fall enligt de föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag, och

3. beslut som har meddelats med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 av den 26 maj 2003 om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG (TFH V:1 [8425] o.f.).

Jordbruksverket ska föra det allmännas talan hos allmän förvaltningsdomstol, om det överklagade beslutet har meddelats av en officiell veterinär.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2009:1255)*.

6 §

Beslut som avses i 5 § första stycket gäller omedelbart, om inte annat meddelas i beslutet. *Lag (2009:1255)*.

[27] Lag (1975:88) med bemyndigande att meddela föreskrifter om trafik, transporter och kommunikationer

1 §

Regeringen får meddela föreskrifter som avses i 8 kap. 2 § första stycket 2 eller 3 regeringsformen, om föreskrifterna gäller

1. befordran i spårbunden trafik som är avsedd för allmänheten,
2. sådan befordran i vägtrafik som ombesörjs av järnvägsföretag till komplettering av eller som ersättning för järnvägsbefordran som avses under 1,
3. punkten har upphört att gälla enligt lag (1990:1159).
4. postbefordran,
5. rätt att driva sjöfart inom Sveriges sjöterritorium med utländskt fartyg,
6. trafikregler, sjövägmärken eller säkerhetsanordningar för sjötrafiken inom Sveriges sjöterritorium och ekonomiska zon eller för sjötrafiken med svenska fartyg, sjöflygplan och svävare utanför dessa områden,
7. skeppsmätning,
8. trafik på väg eller i terräng,
9. punkten har upphört att gälla enligt lag (2002:584).
10. punkten har upphört att gälla enligt lag (2009:1351).
11. skyldighet för kommunerna att tillhandahålla föreskrifter och andra uppgifter som rör förhållandena i trafiken,
12. riksfärdtjänst,
13. tillstånd att bruka svävare,
14. kör- och vilotider vid vägtransporter, färdskrivare samt förbud mot vissa typer av beräkningar av lön till förare vid sådana transporter,
15. användning av vattenskoter eller annan liknande vattenfarkost.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifter

1. för trafikövervakningstjänster,
2. för tillsyn enligt bestämmelser som avses i första stycket 6 när det gäller säkerhetsanordningar för sjötrafiken samt 13 och 14, och
3. för ärendehandläggning enligt bestämmelser som avses i första stycket 5, 6, 8, 13 och 14.

Regeringen får också meddela föreskrifter om

1. avgifter för farledsverksamheten,
2. avgifter för skeppsmätning, och
3. sanktionsavgifter enligt bestämmelser som avses i första stycket 14. *Lag (2010:1556).*

2 §

Regeringen får överlåta åt förvaltningsmyndighet att meddela föreskrifter som avses i 1 §. Regeringen får vidare överlåta åt kommun att meddela föreskrifter som avses i 1 § första stycket 8 och sådana föreskrifter om avgifter för trafikövervakningstjänster som avses i 1 § andra stycket. *Lag (1999:336).*

3 §

Den som överträder föreskrift, som regeringen har meddelat med stöd av 1 § första stycket 5 eller 6 att gälla då riket är i krig eller krigsfara eller det råder sådana utomordentliga förhållanden som är föranledda av krig eller av krigsfara vari riket har befunnit sig, döms till böter eller fängelse i högst sex månader. *Lag (1986:298).*

Rådets förordning (EG) nr 150/2003 om upphävande av importtullar på vissa vapen och militär utrustning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 26 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och
av följande skäl:

(1) Gemenskapen bygger på en tullunion, vilket förutsätter en konsekvent tillämpning av Gemensamma tulltaxan på import av produkter från tredje länder till alla medlemsstater om inte annat föreskrivs i särskilda gemenskapsbestämmelser.

(2) Det ligger i hela gemenskapens intresse att medlemsstaterna kan förse sina militära styrkor med vapen och militär utrustning som är så tekniskt avancerade och lämpliga som möjligt. Med tanke på den snabba tekniska utvecklingen globalt sett inom denna industrisektor är det vanligt att de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för det nationella försvaret skaffar vapen och militär materiel från producenter eller andra leverantörer i tredje land. Eftersom det är ett säkerhetsintresse för medlemsstaterna är det förenligt med gemenskapens intresse att vissa av dessa vapen och denna utrustning får importeras tullfritt.

(3) För att garantera en konsekvent tillämpning av denna tullbefrielse är det lämpligt att införa en gemensam förteckning över vapen och militär utrustning som uppfyller kraven för tullbefrielse. Med tanke på produkternas speciella karaktär är det också lämpligt att delar, komponenter eller underenheter som skall ingå eller monteras ihop med varor ur förteckningen eller som är avsedda för reparation, renovering eller underhåll av sådana varor samt varor som skall användas för utbildning eller testning av varor ur förteckningen får importeras tullfritt. För import av militär utrustning som inte omfattas av denna förordning gäller respektive tullsats i Gemensamma tulltaxan.

(4) Eftersom medlemsstaternas behöriga myndigheter har olika organisationsstrukturer är det endast för tulländamål som det krävs en definition av användningen för särskilda ändamål av det importerade materialet i enlighet med föreskrifterna i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen och dess tillämpningsförfordningar (nedan kallad "tullkodexen"). För att begränsa den administrativa bördan för de behöriga myndigheterna kan det lämpligen fastställas en tidsgräns för tullövervakningen av användningen för särskilda ändamål.

(5) För att beakta skyddet av medlemsstaternas sekretess relaterad till uppgifter inom militär verksamhet är det nödvändigt att fastställa särskilda administrativa förfaranden för att tullbefrielse skall kunna beviljas. En deklARATION från den behöriga myndigheten i den medlemsstat för vars styrkor vapnen eller den militära utrustningen är avsedd vilken också skulle kunna användas som en sådan tulldeklARATION som krävs enligt tullkodexen, skulle utgöra en betryggande garanti för att dessa villkor uppfylls. DeklARATIONEN bör ges i form av ett intyg. Det är lämpligt att specificera den form som sådana intyg måste ha och att även tillåta att databehandlingsteknik tillämpas för deklARATIONEN. *Rättelse EUTL 83/75, 2003.*

(6) Det är nödvändigt att fastställa regler för medlemsstaterna så att de tillhandahåller information om kvantitet och värde samt antal intyg som utfärdas såväl som om förfarandena för tillämpning av denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

[661] I denna förordning fastställs villkoren för autonomt upphävande av importtullar på vissa vapen och militär utrustning som importeras från tredje land av de myndigheter som ansvarar för det militära försvaret i medlemsstaterna, eller för dessa myndigheters räkning. *Rättelse EUT L 83/75, 2003.*

Artikel 2

[662] 1. Tullar enligt Gemensamma tulltaxan som är tillämpliga på import av varorna i bilaga I skall helt upphävas när varorna används av medlemsstaternas militära styrkor, eller på dessas vägnar, enskilt eller i samarbete med andra stater, för att försvara medlemsstatens territoriella integritet eller vid deltagande i internationella fredsbevarande insatser eller stödsinsatser eller för andra militära ändamål såsom skydd för medborgare i Europeiska unionen i samband med social eller militär oro.

2. Sådana tullar skall också helt upphävas för

a) delar, komponenter eller underenheter som importeras för att ingå i eller monteras ihop med varor som förtecknas i bilagorna I [669] och II [670] eller delar, komponenter eller underenheter därav, eller för reparation, renovering eller underhåll av sådana varor,

b) varor som importeras för utbildning eller för testning av varor som ingår i förteckningen i bilagorna I [669] och II [670].

3. För de importerade varorna enligt definitionen i bilaga I [669] och i punkt 2 i denna artikel gäller de villkor för användning för särskilda ändamål som fastställs i artiklarna 21 och 82 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [121] och [182]) och dess genomförandelagstiftning. Tullövervakningen av användningen för särskilda ändamål skall avslutas tre år efter tidpunkten för övergång till fri omsättning.

4. Användningen av de varor som förtecknas i bilaga I [669] för utbildningsändamål eller tillfällig användning av dessa varor inom gemenskapens tullområde av militära styrkor eller andra styrkor för civila ändamål beroende på oförutsedda katastrofer eller naturkatastrofer skall inte utgöra en överträdelse av den användning för särskilda ändamål som bestäms i punkt 1. *Rättelse EUT L 83/75, 2003.*

Artikel 3

[663] 1. En begäran om övergång till fri omsättning som gäller varor för vilka tullbefrielse har gjorts gällande enligt bestämmelserna i artikel 2 skall åtföljas av intyg utfärdat av den behöriga myndigheten i den medlemsstat för vars militära styrkor varorna är avsedda. Det intyg som återges i bilaga III [671] skall överlämnas till tullmyndigheterna i den importerande medlemsstaten tillsammans med de varor som det avser. Det kan ersätta den tulldeklaration som krävs enligt artiklarna 59–76 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [159–176]).

2. Trots bestämmelserna i punkt 1 får intyget och de importerade varorna, av sekretesskäl relaterade till uppgifter inom militär verksamhet, överlämnas till andra myndigheter som utsetts för detta ändamål av den importerande medlemsstaten. I sådana fall skall den behöriga myndigheten som utfärdar intyget före den 31 januari och den 31 juli varje år överlämna en sammanfattande rapport om sådan import till tullmyndigheterna i sin medlemsstat. Rapporten skall avse sexmånadersperioden omedelbart före den månad då rapporten skall överlämnas. Den skall innehålla uppgift om antalet intyg och datum för utfärdande av dessa, datum för importen och det sammanlagda värdet och bruttovikten för de varor som importerats med intygen.

3. För utfärdande och uppvisande av intyget för tullmyndigheterna eller andra myndigheter som ansvarar för tullklarering kan databehandlingsteknik användas i enlighet med artikel 292.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [801]).

4. Denna artikel gäller i tillämpliga delar för importerade varor ur förteckningen i bilaga II [670]. *Rättelse EUT L 83/75, 2003.*

Artikel 4

[664] Utom i fall som hänför sig till artikel 2.4 skall varje annan användning av varor ur förteckningen i bilaga I [669] och artikel 2.2 än den användning som specificeras i artikel 2.1 under tiden för tullövervakning anmälas av den behöriga myndighet som utfärdar intyget eller använder varorna till tullmyndigheterna i den egna medlemsstaten i enlighet med artiklarna 21 och 87 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [121] och [187]).

Artikel 5

[665] 1. Varje medlemsstat skall meddela kommissionen namnen på de myndigheter som har behörighet att utfärda det intyg som avses i artikel 3.1 tillsammans med ett prov på den stämpel som används av myndigheten i fråga. Varje medlemsstat skall också till kommissionen översända namnet på den myndighet som kan frigöra de importerade varorna i de fall som avses i artikel 3.2. Kommissionen skall översända dessa uppgifter till tullmyndigheterna i de övriga medlemsstaterna.

2. När varorna har övergått till fri omsättning i en annan medlemsstat än den där intyget utfärdades skall en kopia av intyget översändas av tullmyndigheterna i den importerande medlemsstaten till tullmyndigheterna i den medlemsstat vars behöriga myndighet utfärdade intyget.

När varorna har frigjorts av andra myndigheter i enlighet med artikel 3.2 i en annan medlemsstat än den där intyget utfärdades skall en kopia av intyget översändas direkt av dessa myndigheter till den myndighet som utfärdar intyget.

3. Den myndighet i varje medlemsstat som är bemyndigad att utfärda det intyg som avses i artikel 3.1 skall bevara en kopia av de intyg som utfärdats och den skriftliga bevisning som är nödvändig för att kunna visa en korrekt tillämpning av tullbefrielsen under en treårsperiod efter den dag då tullövervakningen av varorna löpte ut. *Rättelse EUT L 83/75, 2003.*

Artikel 6

[666] Kommissionen skall informera medlemsstaterna om varje framställning som gjorts av en medlemsstat i syfte att lägga fram ett förslag till ändring av förteckningarna i bilagorna I [669] och II [670].

Artikel 7

[667] 1. Varje medlemsstat skall underrätta kommissionen om den administrativa tillämpningen av denna förordning inom sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft.

2. De skall också senast tre månader efter slutet av varje kalenderår till kommissionen överlämna information om det totala antalet intyg som utfärdats tillsammans med det sammanlagda värdet och bruttovikten för de varor som importerats enligt bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 8

[668] Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2003.

Anm. Förordningen offentliggjordes den 30 januari 2003.

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
69. Europeiska försvarsbyrån	Försvarsbyråns anställda	Beslut av företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, av den 10 november 2004 om privilegier och immunitet för Europeiska försvarsbyrån och dess anställda <i>Lag (2005:368)</i> .
70. Nordiska kulturfonden	Personer med anställning vid Nordiska kulturfonden och deras familjemedlemmar	Avtal av den 29 oktober 2004 om ändring av avtalet av den 13 maj 1987 om den rättsliga ställningen för Nordiska ministerrådets sekretariat och Nordiska rådets presidiesekretariat <i>Lag (2005:549)</i> .
71. Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (The European Centre for Disease Prevention and Control)	Centrumets personal och deras familjemedlemmar	Avtal av den 30 juni 2010 mellan Sveriges regering och Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar <i>Lag (2011:82)</i> .
72. PLO	Personer med tjänst hos Mission of Palestine i Stockholm samt deras familjemedlemmar	Avtal den 28 juni 2012 mellan Sveriges regering och PLO, till förmån för Palestinska myndigheten <i>Lag (2013:173)</i> .
73. Sekretariatet för Nordliga dimensionens partnerskap för hälsa och socialt välbefinnande (NDPHS)	Personer med tjänst hos eller uppdrag av sekretariatet samt deras familjemedlemmar	Avtal den 6 februari 2013 mellan Sveriges regering och sekretariatet för Nordliga dimensionens partnerskap för hälsa och socialt välbefinnande <i>Lag (2013:175)</i> .
74. Internationella avvecklingsmekanismen för brottmålsribunaler	Avvecklingsmekanismens ledamöter, åklagaren och dennes personal, registratören och dennes personal, försvarare och andra personer som på annat sätt medverkar i avvecklingsmekanismen	Stadga för Internationella avvecklingsmekanismen för brottmålsribunaler fastställd genom FN:s säkerhetsråds resolution 1966 den 22 december 2010 <i>Lag (2013:445)</i> .

Till p. 69–74

Anm. Punkt 69 träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Punkt 70 träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Punkt 71 trädde i kraft den 15 mars 2011 enligt förordning (2011:132).

Punkt 72 trädde i kraft den 1 juni 2013 enligt förordning (2013:174).

Punkt 73 trädde i kraft den 1 juli 2013 enligt förordning (2013:420).

Punkt 74 trädde i kraft den 1 juli 2013 enligt förordning (2013:445).

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
75. European Spallation Source Eric		Avtal mellan Sveriges regering och European Spallation Source Eric <i>Lag (2013:1174)</i> .
76.	Ledamöter i expertgruppen GREVIO och andra medlemmar av delegationer som gör landbesök i enlighet med konventionen	Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet <i>Lag (2014:412)</i> .

Till p. 75–76

Anm. Punkt 75 träder i kraft när regeringen bestämmer.

Punkt 76 trädde i kraft den 1 oktober 2014 enligt förordning (2014:882).

Anm. Om ikraftträdande m.m. av överenskommelserna, se [713].

[710] Enligt *lag (1994:716) om rättslig ställning för institutioner inom Konferensen om säkerhet och samarbete i Europa (ESK)*, föreskrivs följande.

De institutioner inom Konferensen om säkerhet och samarbete i Europa (ESK) som anges i bilaga till denna lag kan förvärva rättigheter, ikläda sig skyldigheter samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

Föreskrifter om immunitet och privilegier för ESK:s institutioner finns i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall ([701] o.f.).

Artikel 2 – Fastställande av dumpning

A. Normalvärde

[1202] 1. Normalvärdet skall vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller skall betala vid normal handel.

Om exportören i exportlandet inte tillverkar eller säljer den likadana produkten, får dock normalvärdet fastställas på grundval av andra försäljares eller producenters priser.

Priser mellan parter som förefaller att vara närstående till varandra eller att sinsemellan tillämpa ett kompensationsarrangemang, får anses utgöra priser vid normal handel och användas för att fastställa normalvärdet, endast om det fastställs att de inte påverkas av förhållandet mellan parterna.

2. Normalvärdet skall i allmänhet fastställas på grundval av försäljningen av den likadana produkten, avsedd för förbrukning på hemmamarknaden, om försäljningsvolymen utgör minst 5 % av försäljningsvolymen till gemenskapen av produkten i fråga. Det är dock tillåtet att utgå från en lägre försäljningsvolym om till exempel de uttagna priserna anses vara representativa för den berörda marknaden.

3. Om försäljning av den likadana produkten vid normal handel inte förekommer eller är otillräcklig, eller om försäljningen på grund av den särskilda marknadssituationen inte möjliggör någon riktig jämförelse skall normalvärdet för den likadana produkten beräknas på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, eller på grundval av exportpriserna vid försäljning vid normal handel till ett lämpligt tredje land, förutsatt att dessa priser är representativa.

4. Försäljning av den likadana produkten på exportlandets hemmamarknad eller export till tredje land till priser, under summan av tillverkningskostnader per enhet (fasta och rörliga), försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader får på grund av priset anses icke utgöra normal handel och får vid fastställandet av normalvärdet förbigås, endast om det fastställs att sådan försäljning äger rum i betydande mängder under en längre period och till priser som inte medger att full kostnadstäckning nås inom rimlig tid.

Om de priser som vid tidpunkten för försäljningen ligger under kostnaderna är högre än de vägda genomsnittliga kostnaderna för undersökningsperioden, skall sådana priser anses innebära att kostnadstäckning nås inom rimlig tid.

Med ”en längre period” enligt första stycket avses normalt ett år, men under inga omständigheter mindre än sex månader, och försäljning som ligger under kostnaderna per enhet skall anses ha skett i betydande omfattning inom en sådan period när det fastställs att det vägda genomsnittliga försäljningspriset är lägre än den vägda genomsnittliga kostnaden per enhet, eller om omfattningen av försäljning till priser under kostnaden per enhet motsvarar minst 20 % av den försäljningsvolym som utgör underlag för fastställande av normalvärdet.

5. Kostnaderna skall normalt beräknas på grundval av bokföringen för den part som är föremål för undersökningen, under förutsättning att bokföringen överensstämmer med det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper och att det visas att den på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten.

Bevis som framläggs för kostnadsfördelning skall beaktas under förutsättning att det kan visas att en sådan fördelning använts tidigare. I avsaknad av en lämpligare metod skall kostnaderna i första hand fördelas på grundval av omsättningen. Sådana kostnader skall på ett lämpligt sätt justeras för extraordinära kostnader som avser framtida eller pågående tillverkning, om dessa inte redan återspeglas i kostnadsfördelningen.

Om kostnaderna för en del av perioden för kostnadstäckning påverkas av användningen av nya produktionsanläggningar vilka kräver ytterligare större investeringar och av lågt kapacitetsutnyttjande, vilka faktorer är en följd av verksamhet i inledningsskedet som äger rum inom eller under en del av undersökningsperioden, skall de genomsnittliga kostnaderna för inledningsskedet vara de som enligt de nyss nämnda fördelningsreglerna noteras vid slutet av ett sådant skede och skall för perioden i fråga inbegripas på den nivån i de vägda genomsnittliga kostnader som avses i punkt 4 andra stycket. Inledningsskedets längd skall bestämmas i förhållande till den berörda producentens eller exportörens omständigheter, men får inte vara längre än en lämplig inledande del av perioden för kostnadstäckning. Vid denna justering av kostnaderna under undersökningsperioden skall uppgifter som avser ett inledningsskede som sträcker sig utöver den perioden, beaktas under förutsättning att de överlämnats före kontrollbesöken och inom tre månader efter det att undersökningen inleddes.

6. Beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst skall baseras på faktiska uppgifter, om den berörda exportörens eller producentens tillverkning och försäljning av den likadana produkten vid normal handel. När dessa belopp inte kan fastställas på denna grundval, får beloppen fastställas på grundval av

a) det vägda genomsnittet för de faktiska belopp som har fastställts för andra exportörer eller producenter som är föremål för undersökning avseende produktion och försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden i ursprungslandet,

b) den berörda exportörens eller producentens faktiska kostnader för produktion och försäljning av produkter vid normal handel inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet,

c) någon annan rimlig metod, under förutsättning att det fastställda tillägget för vinst inte överstiger den vinst som andra exportörer eller producenter normalt får vid försäljning av produkter inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet.

7. a) I fråga om import från länder utan marknadsekonomi (*) skall normalvärdet bestämmas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredje land med marknadsekonomi eller priset från ett sådant tredje land till andra länder, inbegripet gemenskapen, eller om detta inte är möjligt, på någon annan skälig grund, exempelvis det pris som faktiskt betalas eller skall betalas i gemenskapen för den likadana produkten, vid behov vederbörligen justerat för att inbegripa en skälig vinstmarginal.

Ett lämpligt tredje land med marknadsekonomi skall väljas ut på ett sätt som inte är oskäligt, varvid hänsyn skall tas till alla tillförlitliga uppgifter som är tillgängliga när valet görs. Hänsyn skall även tas till tidsfrister. När det är lämpligt skall ett tredje land med marknadsekonomi, som är föremål för samma undersökning, användas.

Parterna i undersökningen skall snarast efter det att undersökningen inletts underrättas om vilket tredje land med marknadsekonomi som kommer att användas och skall ges en frist om tio dagar för att framställa sina kommentarer.

(*) Detta inbegriper Albanien, Armenien, Azerbajdzjan, Georgien, Kirgizistan, Moldova, Mongoliet, Nordkorea, Tadzjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan och Vitryssland. *Kommissionens beslut 435/2001.*

b) I fråga om antidumpningsundersökningar rörande import från Ryska federationen, Folkrepubliken Kina, Ukraina, Vietnam, Kazakstan och alla andra länder som inte är marknadsekonomier men som är medlemmar i Världshandelsorganisationen (WTO) den dag då undersökningen inleds, skall normalvärdet bestämmas i enlighet med punkterna 1–6, om det på grundval av korrekt underbyggda ansökningar från en eller flera tillverkare som omfattas av undersökningen och i enlighet med de kriterier och förfaranden som anges i punkt c visas att marknadsekonomiska förhållanden råder för tillverkaren eller tillverkarna i samband med produktion och försäljning av den berörda likadana produkten. Om så inte är fallet skall de regler som anges i punkt a tillämpas. *Kommissionens beslut 435/2001.*

Anm. 1. Kommissionens beslut 435/2001 skall tillämpas på alla antidumpningsundersökningar som inleds efter det att detta beslut har trätt i kraft.

I fråga om import från länder som inte har marknadsekonomi och som blir medlemmar i WTO efter det att detta beslut har trätt i kraft, skall beslutet tillämpas på alla antidumpningsundersökningar avseende produkter med ursprung i dessa länder som inleds efter den dag länderna i fråga har anslutits till WTO.

Anm. 2. Beslutet trädde i kraft den 4 mars 2001.

c) Ett krav enligt punkt b måste göras skriftligen och innehålla tillräcklig bevisning att tillverkarna är verksamma under marknadsmässiga förhållanden, det vill säga om

- företagets beslut om priser, kostnader och insatsvaror, exempelvis vad gäller råmaterial, kostnader för teknik och arbetskraft, produktion, försäljning samt investeringar, fattas som svar på marknadssignaler som återspeglar utbud och efterfrågan och utan ett större statligt inflytande i detta hänseende, och kostnader för de viktigaste insatsvarorna återspeglar i stort sett marknadsvärden,

- företagen har en enda uppsättning räkenskaper som är föremål för en självständig revision i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer och som tillämpas för alla ändamål,

- företagets tillverkningskostnader och ekonomiska situation inte är föremål för betydande snedvridningar till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet, särskilt vad gäller avskrivning av tillgångar, andra nedskrivningar, byteshandel och betalning genom skuldavskrivning,

- de berörda företagen omfattas av lagar om konkurser och ägandeförhållanden som garanterar rättssäkerhet och stabila villkor för företag, och

- valutaomräkning sker till marknadskurser.

Beslut om tillverkare uppfyller ovan nämnda kriterier skall fattas inom tre månader efter det att undersökningen har inletts, efter särskilt samråd med rådgivande kommittén och efter det att gemenskapsindustrin har givits möjlighet att yttra sig. Detta beslut skall förbli gällande under hela undersökningen. *Kommissionens beslut 1000/1999.*

B. Exportpris

8. Exportpriset skall vara det pris som faktiskt betalas eller skall betalas för produkten när den säljs på export från exportlandet till gemenskapen.

9. I de fall då ett exportpris inte finns eller då exportpriset förefaller otillförlitligt på grund av förhållandet eller ett kompensationsarrangemang mellan exportören och importören eller en tredje part, får exportpriset konstrueras på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången säljs vidare till en oberoende köpare eller, om produkterna inte säljs vidare till en oberoende köpare eller inte säljs vidare i samma skick som de importerats, på någon annan skälig grund.

I dessa fall skall justeringar göras för alla kostnader, inbegripet tullar och skatter som har tillkommit mellan importen och återförsäljningen samt förväntad vinst, i syfte att fastställa ett tillförlitligt exportpris vid gemenskapens gräns.

De poster som skall justeras skall inbegripa dem som normalt belastar en importör men som betalas av en annan part inom eller utanför gemenskapen och som förefaller vara närstående till eller ha ingått ett kompensationsarrangemang med importören eller exportören; dessa poster inbegriper sedvanliga transport-, försäkrings-, hanterings- och lastningskostnader och därmed sammanhängande kostnader, tullar, eventuella antidumpningstullar och andra avgifter som skall betalas i importlandet vid import eller återförsäljning av varorna, samt en skälig marginal som skall täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst.

C. Jämförelse

10. En rättvis jämförelse skall göras mellan exportpriset och normalvärdet. Denna jämförelse skall göras i samma handelsled och avse försäljningar som ligger så nära varandra i tiden som möjligt och med vederbörlig hänsyn till andra olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet. Om normalvärdet och det fastställda exportpriset inte är direkt jämförbara, skall i varje särskilt fall vederbörlig hänsyn i form av justeringar tas till olikheter i de faktorer som påstås och konstateras påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet. Dubblering skall undvikas vid justeringen, särskilt avseende rabatter, avdrag, kvantiteter och handelsled. Om de angivna villkoren är uppfyllda kan justeringar göras för följande faktorer:

a) Fysiska egenskaper

En justering skall göras för olikheter i den berörda produktens fysiska egenskaper. Justeringens belopp skall motsvara en skälig uppskattning av olikhetens marknadsvärde.

b) Importavgifter och indirekta skatter

Normalvärdet skall justeras med ett belopp som motsvarar alla importavgifter eller indirekta skatter som tas ut för den likadana produkten och för material som fysiskt ingår i denna, när produkten är avsedd för förbrukning i exportlandet och beloppet inte tas ut eller återbetalas för den produkt som exporteras till gemenskapen.

c) Rabatter, avdrag och kvantiteter

En justering skall göras för olikheter i rabatter och avdrag, inbegripet sådana som lämnas för kvantitetsskillnader, om dessa är korrekt kvantifierade och direkt sammanhängande med försäljningen i fråga. Justering kan även göras för uppskjutna rabatter och avdrag om begäran om detta grundas på tidigare konsekvent praxis, inbegripet att de villkor uppfylls som ställs för att erhålla rabatterna eller avdragen i fråga.

d) Handelsled

i) Justering för olika handelsled, inbegripet varje olikhet som kan uppstå vid OEM-försäljning (*Original Equipment Manufacturer*), skall beviljas när det i förhållande till distributionskedjan på de båda marknaderna kan visas att exportpriset, inbegripet ett konstruerat exportpris, avser ett annat handelsled än det som gäller för normalvärdet och olikheten har påverkat prisernas jämförbarhet, vilket framgår av att det föreligger klara och tydliga olikheter mellan säljarens funktioner och priser i de olika handelsleden på exportlandets hemmamarknad. Justeringens storlek skall grundas på olikhetens marknadsvärde.

ii) En särskild justering får dock beviljas i fall som inte avses under i när en existerande olikhet mellan olika handelsled inte kan kvantifieras beroende på avsaknad av relevanta led på exportländernas hemmamarknad eller när det visas att vissa funktioner har ett klart samband med andra handelsled än det som används för jämförelsen. *Kommissionens beslut 1000/1999*.

e) Transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader

En justering skall göras för olikheter i de kostnader som direkt sammanhänger med befordran av produkten i fråga från exportörens lokaler till en oberoende köpare, om dessa kostnader är inkluderade i försäljningspriserna. Dessa kostnader skall omfatta transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader.

f) Förpackning

En justering skall göras för olikheter i kostnader som är direkt sammanhängande med förpackning av produkten i fråga.

g) Kredit

En justering skall göras för olikheter i kostnaden för eventuella krediter som beviljats i samband med försäljningen i fråga, under förutsättning att detta är en faktor som beaktats vid fastställandet av försäljningspriserna.

h) Kostnader efter försäljningen

En justering skall göras för olikheter i de direkta kostnaderna för lämnande av säkerheter, garantier, tekniskt bistånd och service enligt lagstiftning eller försäljningsavtalet.

i) Provisioner

En justering skall göras för olikheter i provisioner som utbetalas för försäljningarna i fråga.

j) Valutaomräkning

När prisjämförelser kräver valutaomräkning skall sådan omräkning grundas på den växelkurs som gällde på försäljningsdagen, utom i de fall när en försäljning av utländsk valuta på terminsmarknaderna är direkt knuten till den berörda exportförsäljningen, då kursen vid terminsförsäljningen i stället skall tillämpas. Normalt skall fakturadatum anses som försäljningsdag, men även dagen för köpekontrakt, köporder eller orderbekräftelse kan användas, om de väsentliga försäljningsvillkoren bättre framgår av dessa. Fluktuationer i växelkurserna skall inte beaktas och exportörerna skall ges en frist på 60 dagar, så att endast varaktiga förändringar av valutakurserna under undersökningsperioden återspeglas.

k) Andra faktorer

Justering får också göras för olikheter avseende andra faktorer som inte anges under a till j om det påvisas att de påverkar prisernas jämförbarhet på sätt som krävs enligt denna punkt, särskilt att kunder permanent betalar olika priser på hemmamarknaden på grund av olikheterna avseende dessa faktorer. *Kommissionens beslut 1000/1999.*

D. Dumpningsmarginal

11. Om inte annat följer av relevanta bestämmelser om rättvis jämförelse, skall förekomsten av dumpningsmarginaler under undersökningsperioden normalt fastställas på grundval av en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt pris för alla exporttransaktioner till gemenskapen, eller genom en jämförelse transaktion för transaktion mellan enskilda normalvärden och enskilda exportpriser till gemenskapen. Ett normalvärde som fastställts på grundval av ett vägt genomsnitt får dock jämföras med priset för varje enskild exporttransaktion till gemenskapen, om det finns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skiljer sig mellan olika köpare, regioner eller tidsperioder och om de metoder som anges i första meningen i denna punkt inte till fullo skulle återspegla den dumpning som förekommer. Denna punkt skall inte utesluta att stickprovstagning i enlighet med artikel 17 används.

12. Dumpningsmarginalen skall utgöras av det belopp med vilket normalvärdet överstiger exportpriset. Om dumpningsmarginalerna varierar får en vägd genomsnittlig dumpningsmarginal fastställas.

Artikel 3 – Fastställande av skada

[1203] 1. Enligt detta beslut skall, om inte annat anges, begreppet ”skada” avse väsentlig skada för gemenskapsindustrin, risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin eller avsevärd försening av etablerandet av sådan industri och begreppet skall tolkas enligt bestämmelserna i denna artikel.

2. Ett fastställande av skada skall grundas på faktiska bevis och skall inbegripa en objektiv granskning av såväl a) den dumpade importens omfattning och inverkan på priserna på gemenskapens marknad för likadana produkter, som b) denna imports därav följande inverkan på gemenskapsindustrin.

3. Med avseende på den dumpade importens omfattning skall det övervägas huruvida en betydande ökning av dumpad import ägt rum antingen i absoluta tal eller i förhållande till produktion eller konsumtion i gemenskapen. Vad avser den dumpade importens inverkan på priserna skall det övervägas huruvida de dumpade importprodukternas priser betydligt underskridit priset för den likadana produkten framställd av gemenskapsindustrin, eller om denna import annars leder till att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras. Varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

4. Om en antidumpningsundersökning samtidigt inbegriper import av en produkt från mer än ett land, skall verkan av denna import slås samman endast om det fastställs att a) varje lands dumpningsmarginal är högre än försumbar, samt b) det är lämpligt att vid skadebedömningen slå samman verkan av importen med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan de olika importerade produkterna och konkurrensvillkoren mellan de importerade produkterna och den likadana gemenskapsprodukten.

5. Granskningen av den dumpade importens inverkan på den berörda gemenskapsindustrin skall innefatta en bedömning av alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för industrins tillstånd, inbegripet den omständigheten att en industri eventuellt ännu inte har återhämtat sig från verkan av tidigare dumpning eller subventionering, storleken på den faktiska dumpningsmarginalen, faktisk och potentiell nedgång i försäljning, vinst, tillverkningsvolym, marknadsandel, produktivitet, avkastning på investeringar, kapacitetsutnyttjande, faktorer som påverkar gemenskapspriser, faktiska och potentiella negativa verkningar på likviditetsflöde, lagerhållning, sysselsättning, löner, tillväxt, förmåga att anskaffa kapital eller investeringar. Denna uppräkningslista är inte uttömmande och varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

6. Av den relevanta bevisning som framläggs enligt punkt 2 skall det framgå att den dumpade importen vållar skada i den mening som avses i detta beslut. Detta innebär särskilt att det påvisas att den omfattning eller de prisnivåer som avses i punkt 3 ligger bakom den inverkan på gemenskapsindustrin som avses i punkt 5 och att denna inverkan är så omfattande att den kan betecknas som väsentlig.

7. Andra kända faktorer utöver den dumpade importen vilka samtidigt med denna skadar gemenskapsindustrin skall även granskas för att säkerställa att den skada som vållas av dessa faktorer inte tillskrivs den dumpade importen enligt punkt 6. Faktorer som kan beaktas i detta sammanhang inbegriper omfattningen av och priserna på importprodukter som inte säljs till dumpade priser, minskad efterfrågan eller förändringar i konsumtionsmönster, handelsbegränsande åtgärder som tillämpas av producenter i tredje land, konkurrens mellan producenter i tredje land och gemenskapsproducenter, samt gemenskapsindustrins tekniska utveckling, exportutveckling och produktivitet.

8. Verkan av den dumpade importen skall bedömas i förhållande till gemenskapsindustrins produktion av den likadana produkten när tillgängliga uppgifter möjliggör att denna produktion särskiljs på grundval av kriterier sådana som produktionsprocessen, producenternas försäljning samt vinst. Om produktionen inte på detta sätt kan särskiljas, skall verkningarna av den dumpade importen bedömas genom undersökning av produktionen av den minsta varugrupp eller produktserie som inbegriper den likadana produkten och för vilken nödvändiga uppgifter kan lämnas.

9. Ett fastställande av risk för väsentlig skada skall grundas på fakta och inte endast på påståenden, förmodanden eller avlägsna möjligheter. Den förändring i förhållanden som skulle kunna skapa en situation där dumpning skulle vålla skada måste klart kunna förutses och måste vara nära förestående.

Vid ett fastställande av om det finns risk för väsentlig skada skall bland annat följande faktorer beaktas:

a) En betydande ökningstakt för dumpad import till gemenskapens marknad vilket tyder på att starkt ökad import är sannolik.

b) Tillräcklig fritt tillgänglig kapacitet hos exportören eller en omedelbart förestående betydande ökning av denna kapacitet som innebär sannolikhet för en starkt ökad dumpad export till gemenskapen, med hänsyn tagen till förekomsten av andra exportmarknader som skulle kunna ta emot ytterligare export.

c) Huruvida importen sker till priser som väsentligen skulle kunna sänka priser eller förhindra prisökningar som annars skulle ha ägt rum och som sannolikt skulle öka efterfrågan på ytterligare import.

d) Lagerhållningen av den undersökta produkten.

Ingen av de faktorer som anges ovan kan i sig vara avgörande men de undersökta faktorerna måste sammantagna leda till slutsatsen att ytterligare dumpad export är nära förestående och att väsentlig skada kommer att uppstå om inte skyddsåtgärder vidtas.

Artikel 4 – Definition av gemenskapsindustri

[1204] 1. Vid tillämpning av detta beslut skall begreppet ”gemenskapsindustri” avse alla producenter inom gemenskapen vilka tillverkar den likadana produkten eller de producenter vars sammanlagda tillverkning av produkten utgör en betydande del, enligt definitionen i artikel 5.4, av gemenskapens sammanlagda tillverkning av denna produkt, utom i följande fall:

- a) När producenter är närstående till exportörer eller importörer eller själva importerar den produkt som påstås vara dumpad får begreppet ”gemenskapsindustri” begränsas till att avse övriga producenter.
- b) I undantagsfall får gemenskapens territorium med avseende på den aktuella produktionen indelas i två eller flera konkurrerande marknader och producenterna

Artikel 2

[2202] Punktskattepliktiga varor ska beläggas med punktskatt vid tidpunkten för

- a) tillverkningen, inklusive, i förekommande fall, utvinningen, inom gemenskapens territorium,
- b) införseln till gemenskapens territorium.

Artikel 3

[2203] 1. De formaliteter som anges i gemenskapens tullbestämmelser för införsel av varor till gemenskapens tullområde ska i tillämpliga delar gälla vid införsel av punktskattepliktiga varor till gemenskapen från något av de territorier som avses i artikel 5.2.

2. De formaliteter som anges i gemenskapens tullbestämmelser för utförsel av varor från gemenskapens tullområde ska i tillämpliga delar gälla vid utförsel av punktskattepliktiga varor från gemenskapen till något av de territorier som avses i artikel 5.2.

3. Finland får genom undantag från punkterna 1 och 2 vid flyttningar av punktskattepliktiga varor mellan sitt territorium i enlighet med artikel 4.2 och de territorier som avses i artikel 5.2 c tillämpa samma förfaranden som för flyttningar inom sitt territorium enligt definitionen i artikel 4.2.

4. Kapitlen III och IV ska inte tillämpas på punktskattepliktiga varor som omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang.

Artikel 4

[2204] I detta direktiv och dess genomförandebestämmelser avses med

1. *godkänd upplagshavare*: en fysisk eller juridisk person som av en medlemsstats behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet tillverka, bearbeta, förvara, ta emot eller avsända punktskattepliktiga varor, enligt ett uppskovsförfarande i ett skatteupplag,

2. *medlemsstat och en medlemsstats territorium*: territoriet i varje medlemsstat i gemenskapen där fördraget är tillämpligt i enlighet med artikel 299 i fördraget, med undantag av tredjeterritorier,

3. *gemenskapen och gemenskapens territorium*: medlemsstaternas territorium enligt definitionen i punkt 2,

4. *tredjeterritorium*: de territorier som anges i artikel 5.2 och 5.3,

5. *tredjeland*: varje stat eller territorium där fördraget inte gäller,

6. *suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang*: något av de särskilda förfarandena enligt förordning (EEG) nr 2913/92 med anknytning till den tullövervakning som icke-gemenskapsvaror är föremål för vid införsel till gemenskapens tullområde, tillfällig förvaring, frizoner eller frilager samt något av arrangemangen enligt artikel 84.1 a i förordningen (TFH III:1 [184]),

7. *uppskovsförfarande*: en skatteordning som tillämpas på tillverkning, bearbetning, förvaring eller flyttning av punktskattepliktiga varor som inte omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang, varvid punktskatten är vilande,

8. *import av punktskattepliktiga varor*: införsel till gemenskapens territorium av punktskattepliktiga varor, såvida inte varorna vid införseln till gemenskapen omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang eller frisläpps från ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt arrangemang,

9. *registrerad mottagare*: en fysisk eller juridisk person som av destinationsmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett, ta emot punktskattepliktiga varor som förflyttas under ett uppskovsförfarande från en annan medlemsstat,

10. *registrerad avsändare*: en fysisk eller juridisk person som av importmedlemsstatens behöriga myndigheter fått tillstånd att i sin affärsverksamhet och på de villkor som dessa myndigheter angett under ett uppskovsförfarande enbart avsända punktskattepliktiga varor vid deras övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 79 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [179]),

11. *skatteupplag*: en plats där varor som är belagda med punktskatt tillverkas, bearbetas, förvaras, mottas eller avsänds enligt ett uppskovsförfarande av en godkänd upplagshavare i dennes affärsverksamhet under de särskilda villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där skatteupplaget är beläget.

Artikel 5

[2205] 1. Detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska tillämpas på gemenskapens territorium.

2. Detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska inte tillämpas på följande territorier, vilka ingår i gemenskapens tullområde:

- a) Kanarieöarna.
- b) De franska territorier som avses i artiklarna 349 och 355.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- c) Åland.
- d) Kanalöarna.

3. Detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska inte tillämpas på de territorier som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 299.4 i fördraget och inte heller på följande andra territorier, som inte ingår i gemenskapens tullområde:

- a) Ön Helgoland.
- b) Territoriet Büsingen.
- c) Ceuta.
- d) Melilla.
- e) Livigno.
- f) Campione d'Italia.
- g) De italienska delarna av Luganosjön.

4. Spanien får tillkännage att detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska tillämpas på Kanarieöarna – med förbehåll för åtgärder för att kompensera för dessas extremt avlägsna läge – med avseende på alla eller vissa av de punktskattepliktiga varor som avses i artikel 1, från och med första dagen i andra månaden efter tillkännagivandet.

5. Frankrike får tillkännage att detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska tillämpas på de territorier som avses i punkt 2 b, med förbehåll för åtgärder för att kompensera för dessa territoriers extremt avlägsna läge, med avseende på alla eller vissa av de punktskattepliktiga varor som avses i artikel 1, från och med första dagen i andra månaden efter tillkännagivandet.

6. Bestämmelserna i denna artikel ska inte hindra Grekland från att vidmakthålla den särskilda status som garanteras berget Athos genom artikel 105 i den grekiska författningen. *Direktiv 2013/61/EU*.

Artikel 6

[2206] 1. Mot bakgrund av de konventioner och fördrag som ingåtts med Frankrike, Italien, Cypern respektive Förenade kungariket, ska Monaco, San Marino, Förenade kungarikets suveräna basområden Akrotiri och Dhekelia och Isle of Man inte betraktas som tredjeländer vid tillämpningen av detta direktiv.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att flyttningar av punktskattepliktiga varor som utgår från eller är avsedda för

a) Monaco behandlas som flyttningar som utgår från eller är avsedda för Frankrike,

1 b §

[3009 B] För kalenderåret 2014 och efterföljande kalenderår ska energiskatt och koldioxidskatt betalas med belopp som efter en årlig omräkning motsvarar de i 1 § angivna skattebeloppen multiplicerade med det jämförelsetal, uttryckt i procent, som anger förhållandet mellan det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2012. Beloppen avrundas till hela kronor och ören.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade skattebelopp som enligt denna paragraf ska tas ut för påföljande kalenderår. *Lag (2009:1496)*.

2 §

[3010] För bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 1–3 eller enligt 1 a § gäller angivna skattebelopp bränslets volym vid en temperatur av 15°C. Om en skattskyldig visar att bränslet när skattskyldigheten inträder har en annan temperatur får volymen räknas om till 15°C. Om skattskyldighet inträder vid leverans till en köpare som inte är registrerad som skattskyldig för bränslen, får dock omräkning göras endast om detta särskilt avtalats mellan säljaren och köparen.

För bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 5 skall de angivna skattebeloppen beräknas på volymen vid en temperatur av 0°C och ett tryck av 101,325 kilopascal. *Lag (2006:1508)*.

2 a §

[3010 A] Om både biogas och andra skattepliktiga gasformiga bränslen levereras via rörledning, ska skatt beräknas särskilt för vart och ett av bränslena.

Den skattskyldige får utifrån avtal eller vid egenförbrukning fördela vart och ett av bränslena mellan olika användningsområden.

Bränslen som inte har fördelats enligt andra stycket ska av den skattskyldige fördelas mellan olika användningsområden i förhållande till den andel av de bränslen som tillförts rörledningen av den skattskyldige eller för hans räkning. *Lag (2010:1089)*.

3 §

[3011] Energiskatt och koldioxidskatt ska betalas även för andra energiprodukter än sådana som avses i 1 §, om en sådan produkt är avsedd att förbrukas, säljs eller förbrukas som

1. bränsle för uppvärmning,
2. motorbränsle,
3. tillsats till motorbränsle, eller
4. medel för att öka motorbränslets volym.

Skatt ska i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för likvärdigt bränsle enligt 1 §. *Lag (2012:836)*.

4 §

[3012] Energiskatt och koldioxidskatt skall betalas även för andra produkter än som avses i 1, 1 a och 3 §§, om en sådan produkt

1. är avsedd att förbrukas, säljs eller förbrukas som motorbränsle eller som tillsats till motorbränsle eller som medel för att öka motorbränslets volym, eller
2. innehåller annat kolväte än torv och är avsedd att förbrukas, säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning.

Skatt skall i fall som avses i första stycket betalas med de skattebelopp som gäller för likvärdigt bränsle enligt 1 §. Skatt enligt första stycket 2 skall dock betalas endast för den del av produkten som består av kolväten. *Lag (2006:1508)*.

4 a §

Paragrafen har upphört att gälla enligt lag (2009:1494).

Indelning av oljeprodukter i miljöklasser

5 §

[3013] Kraven för miljöklass 1 och 2 för bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 1 anges i 4–6 och 12 §§ drivmedelslagen (2011:319).

Kraven för miljöklass 1, 2 och 3 för bränslen som beskattas enligt 1 § första stycket 3 b anges i 8–10 och 13–15 §§ drivmedelslagen. *Lag (2011:321)*.

6 §

Paragrafen har upphört att gälla enligt lag (1999:1323).

7 §

[3015] Miljöklass för bränsleblandningar enligt 3 eller 4 § som innehåller oljor som erhållits ur petroleum eller ur bituminösa mineral och som beskattas enligt 1 § första stycket 1 eller 3 b, bestäms med ledning av hela bränsleblandningens egenskaper.

Märk- och färgämnen

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt lag (2007:779).

8 §

[3016] Skatt enligt 1 § första stycket 3 b skall inte tas ut om oljeprodukten har försetts med märk- och färgämnen som avses i 1 § första stycket 3 a

1. vid import av den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § första stycket 1 eller 2 senast när produkten deklarerats för övergång till fri omsättning, eller

2. i annat fall än som avses under 1 senast när skattskyldighet för produkten inträder enligt 5 kap.

Märkning och färgning enligt första stycket får i Sverige göras endast på en depå som är godkänd för detta ändamål av Tullverket i fall som avses i 1 och på ett skatteupplag som är godkänt av beskattningsmyndigheten för märkning och färgning i fall som avses i 2. *Lag (2007:779)*.

Anm. Myndighet som får meddela föreskrifter om förfarandet vid märkning, se [3152].

Förbud mot användning av märkta oljeprodukter m.m.

9 §

[3017] Bränsletank som förser motor på motordrivet fordon eller båt med bränsle får inte innehålla oljeprodukt som är försedd med märkämne eller från vilken märkämnet har avlägsnats. Detta gäller dock inte båtar för vilka fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787) (TFH III:2 [5701] o.f.).

Första stycket gäller inte om oljeprodukten har förts in till Sverige i bränsletanken och har fyllts på i ett land där bränsletanken får innehålla en sådan produkt.

Beskattningsmyndigheten kan medge att bränsletank på båt som disponeras av Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Kustbevakningen eller annan statlig myndighet får innehålla oljeprodukt som är försedd med märkämne. Om det finns särskilda skäl kan sådant medgivande också lämnas för annan båt.

Beslut om ett medgivande enligt tredje stycket får återkallas, om förutsättningarna för det inte längre finns. Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2014:1023)*.

9 a §

[3018] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om märkämne som avses i 1 § första stycket 3 a och 9 § samt färgämne som avses i 1 § första stycket 3 a. *Lag (2007:779)*.

10 §

Paragrafen med tillhörande rubrik har upphört att gälla enligt lag (2009:1492).

Undantag från skatteplikt**11 §**

[3020] Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för

1. bränslen enligt KN-nr 4401 och 4402,
2. bränslen enligt KN-nr 2705, som uppkommit vid en process som avses i 6 a kap. 1 § 1 eller i 11 kap. 9 § 2, när dessa är avsedda att förbrukas, säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning,
3. bränsle som tillhandahålls i en särskild förpackning om högst en liter,
4. bränsle enligt 1 kap. 3 a § som under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen gått förlorat och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle på grund av
 - a) bränslets beskaffenhet,
 - b) oförutsedda händelser eller force majeure.

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 4 och andra stycket gäller även beskattat bränsle under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 4 kap. 11 § eller i 26 kap. 37 § [5281] skatteförfarandelagen (2011:1244) eller
2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 4 kap. 9 eller 9 b § eller mottagare som avses i 4 kap. 10 § fullgjort deklarationsskyldigheten enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen. *Lag (2012:678)*.

12 §

Paragrafen med tillhörande rubrik har upphört att gälla enligt lag (2014:285).

3 kap. Svavelskatt**1 §**

[3022] Svavelskatt skall betalas för svavelinnehållet i

1. torvbränsle ur KN-nr 2703,
2. bränsle som avses i 2 kap. 1, 3 och 4 §§.

Anm. KN-nummers omfattning, se Tulltaxa, TFH I:1.

2 §

[3023] För fasta eller gasformiga bränslen tas svavelskatt ut med 30 kronor per kilogram svavel i bränslet.

För flytande bränslen tas svavelskatt ut med 27 kronor per kubikmeter för varje tiondels viktprocent svavel i bränslet. Vid bestämning av skatten på grund av svavelinnehållet, mätt som viktprocent svavel i bränslet, skall avrundning göras uppåt till närmaste tiondels viktprocent. Om svavelinnehållet överstiger 0,05 viktprocent men inte 0,2 viktprocent skall dock avrundning göras till 0,2 viktprocent.

Svavelskatt tas inte ut för ett flytande eller gasformigt bränsle om dess svavelinnehåll är högst 0,05 viktprocent. *Lag (2006:1508).*

3 §

[3024] För flytande bränslen gäller beloppet enligt 2 § andra stycket bränslet vid en temperatur av 15°C. Om en skattskyldig visar att bränslet när skattskyldigheten inträder har en annan temperatur, får volymen räknas om till 15°C. Om skattskyldighet inträder vid leverans till en köpare som inte är registrerad som skattskyldig för bränslen, får dock omräkning göras endast om detta särskilt avtalats mellan säljaren och köparen.

4 §

[3025] Svavelskatt skall inte betalas för svavelinnehållet i bränsle som avses i 2 kap. 11 §.

3 a kap. Uppskovsförfarandet

Anm. Rubriken är införd enligt lag (2009:1493).

1 §

[3025 A] I denna lag avses med

uppskovsförfarande: att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring eller flyttning inom EU av bränsle,

släpps för konsumtion: att bränsle

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. innehas utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande, eller
4. importeras utan att omedelbart efter importen hänföras till ett uppskovsförfarande,

beskattat bränsle: bränsle som släppts för konsumtion i ett EU-land och för vilket skattskyldighet för punktskatt därigenom inträtt i det landet. *Lag (2011:287).*

2 §

[3025 B] Under uppskovsförfarande får bränsle som avses i 1 kap. 3 a § flyttas endast

1. från ett skatteupplag till
 - a) ett annat skatteupplag,
 - b) en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
 - c) en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EU, eller

Godkännande av lagerhållare skall återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. *Lag (2006:1508)*.

16 §

[3037 D] Om en godkänd lagerhållare försätts i konkurs, övergår godkännandet till konkursboet. Konkursboet är skattskyldigt för bränsle för vilket skattskyldighet enligt 5 kap. 3 § 3 inträder efter konkursbeslutet. *Lag (2013:1075)*.

5 kap. Skattskyldighetens inträde

1 §

[3038] Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 1 när
 - a) bränsle tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 3 a kap. 2 och 3 §§,
 - b) bränsle tas emot på en direkt leveransplats,
 - c) bränsle tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller
 - d) godkännandet av skatteupplaget återkallas, och
2. den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 9, när bränslet kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande. *Lag (2012:678)*.

1 a §

[3038 A] Skattskyldighet enligt 1 § 1 b inträder inte för bränsle som mottagaren för in i skatteupplag i Sverige. *Lag (2009:1493)*.

1 b §

[3038 B] Skattskyldighet inträder för upplagshavare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 1 när bränsle som flyttats under uppskovsförfarande tas emot av upplagshavaren, om

1. bränslet tas emot på en plats i direkt anslutning till det skatteupplag som anges i det elektroniska administrativa dokumentet eller ersättningsdokumentet, och
2. mottagande av bränslet accepteras genom mottagningsrapport enligt 6 kap. 8 § eller genom pappersdokument enligt 6 kap. 10 §, men
3. bränslet inte tas in i skatteupplaget. *Lag (2013:1075)*.

2 §

[3039] Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 2, vid mottagandet av bränslet,
2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 5 eller 12 § 3, när bränslet förs in till Sverige, och
3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § eller 13 §, vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om det funnits skyldighet att betala tull. I fall som avses i 4 kap. 1 b § första stycket 3 eller 13 § första stycket 3 c inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet. *Lag (2012:678)*.

3 §

[3040] Skattskyldigheten inträder

1. för säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 3 respektive 4, när bränslet förs in till Sverige,

2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 7 eller 8 eller enligt 4 kap. 12 § 4, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp, och

3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 12 § 1 när

a) bränsle av honom levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare eller till eget försäljningsställe för detaljförsäljning som inte utgörs av depå eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

b) han upphör att vara godkänd som lagerhållare, varvid han är skyldig att betala skatt för det bränsle som då ingår i hans lager. *Lag (2012:836)*.

4 §

[3041] Skattskyldigheten inträder för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 6 eller 12 § 2, när bränslet utvinns, tillverkas eller bearbetas. *Lag (2012:678)*.

4 a §

[3041 A] Skattskyldigheten för den som är skattskyldig enligt 4 kap. inträder inte när

1. biogas i gasform övergår i vätskeform, om biogasen då befinner sig i ett skatteupplag,

2. biogas i vätskeform övergår i gasform, om biogasen då hanteras av en lagerhållare, eller

3. biogas i gasform övergår i vätskeform eller biogas i vätskeform övergår i gasform, om skattskyldighet för bränslet tidigare har inträtt. *Lag (2010:1820)*.

5 §

[3042] Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 4 kap. 1 b och 13 §§ är skattskyldig vid import. Skatten ska betalas till Tullverket. *Lag (2012:678)*.

6 kap. Förfarandet vid beskattningen och dokumenthantering vid bränsleflyttningar enligt uppskovsförfarandet

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt lag (2009:1493).

1 §

[3043] I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller, utom i fall som avses i andra stycket och 1 a §, bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) ([5201] o.f.).

För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2000:1281) (TFH III:1 [1801] o.f.). *Lag (2014:945)*.

1 a §

[3043 A] Skatteverket beslutar om skatt som avses i 4 kap. 2 och 2 a §§. Skatten ska betalas inom den tid som Skatteverket bestämmer.

Bestämmelserna i 37 kap. 9 [5301] och 10 [5302] §§ och 41 kap. ([5324] o.f.) skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar vid inhämtande av uppgifter som är av betydelse för beslut om skatt enligt 4 kap. 2 eller 2 a § av någon annan än den som föreläggs eller revideras.

I övrigt ska bestämmelserna i 43 kap. ([5338] o.f.), 45–47 kap. [5349–5394], 57 kap. 1 § [5447], 59 kap. 11 § [5460], 13–21 [5462–5470] §§, 26 [5474] och 27 [5475] §§, 60 kap., 62 kap. 2 §, 63 kap. 2 §, 4–6 §§, 8–10 §§ samt 15, 16, 22 och

6 a kap. Skattebefriade användningsområden m.m.

Anm. Kapitlet är infört enligt lag (2001:518).

1 §

[3054] Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
1. Förbrukning				
a) för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller i liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	70 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	70 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	70 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	86 procent	70 procent	–
14. –		–	–	–
15. –		–	–	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Lag (2014:1023).

2 §

[3055] Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 b–11 medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 70 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 9 a eller 17 a, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 70 procent av den energiskatt och 100 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a.

Om råtallolja förbrukas för ändamål som anges i 1 § 17 b, medges befrielse från energiskatten med ett belopp som motsvarar 20 procent av den koldioxidskatt som tas ut på bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a. *Lag (2013:1004).*

2 a §

[3055 A] Om bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b förbrukas i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar medges befrielse från koldioxidskatt med 1 700 kronor per kubikmeter. *Lag (2009:1496).*

3 §

[3055 B] Vid annan kraftvärmeproduktion än som avses i 1 § 17 a medges, för den del av bränslet som förbrukas för framställning av värme, befrielse från energiskatt med 70 procent och från koldioxidskatt med 70 procent.

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b medges inte någon skattebefrielse enligt denna paragraf. *Lag (2009:1495).*

3 a §

[3055 C] Om råttallolja förbrukas för ändamål som avses i 3 §, medges befrielse från energiskatt med ett belopp som motsvarar den sammanlagda befrielse från energiskatt och koldioxidskatt som skulle ha medgetts för bränsle enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a. *Lag (2008:561)*.

3 b §

[3055 D] Vid samtidig produktion av värme och skattepliktig elektrisk kraft i en och samma process, när den värme som uppkommer nyttiggörs, ska fördelning av bränslet som förbrukas för framställning av värme, skattepliktig elektrisk kraft respektive sådan elektrisk kraft som inte är skattepliktig ske genom proportionering i förhållande till respektive energiproduktion. Om olika bränslen förbrukas, ska proportioneringen avse varje bränsle för sig.

Om det förutom sådan elproduktion som nämns i första stycket också sker samtidig kondenskraftproduktion från samma bränsle, ska bränslet fördelas också på kondenskraftproduktionen. *Lag (2008:561)*.

3 c §

[3055 E] För bränslen som förbrukas för framställning av ånga eller hetvatten som tappas av från ång- eller hetvattensystemet före ångturbinen eller annan utrustning för utvinning av mekanisk energi ur ånga eller hetvatten vid kraftvärmeproduktion medges inte någon skattebefrielse enligt 1 § 17 a eller 3 §. *Lag (2008:561)*.

4 §

[3055 F] Skattebefrielse enligt 1 § 7 gäller också för bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b vid framställning av skattepliktig elektrisk kraft i en gasturbinanläggning som har en sammanlagd installerad generatoreffekt av minst fem megawatt, under förutsättning att värme inte samtidigt nyttiggörs. *Lag (2008:561)*.

5 §

[3055 G] De begränsningar av skattebefrielsen i 1 § och 3 § andra stycket som gäller bensin och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b ska även gälla för bränsle som avses i 2 kap. 3 och 4 §§ och som beskattas på samma sätt. *Lag (2009:1495)*.

7 kap. Avdrag

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt lag (2001:518).

1 §

[3056] Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle

1. som av den skattskyldige exporterats till tredje land eller förts till frizon eller frilager för annat ändamål än att förbrukas där,
2. som av den skattskyldige förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap.,
3. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande,
4. som har tagits emot för förbrukning i skepp eller luftfartyg med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i 6 a kap. 1 § 3 och 5,
5. som har tagits emot för förbrukning i båtar som avses i 6 a kap. 1 § 4 med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i denna punkt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas. *Lag (2012:798)*.

5 §

[3060] Om en skattskyldig har begränsat utsläppet av svavel genom reningsåtgärd eller genom bindning i någon produkt eller i aska i samband med förbrukning av det skattepliktiga bränslet, får avdrag göras med 30 kronor per kilogram svavel som utsläppet har minskat. *Lag (2001:518)*.

5 a §

Paragrafen har upphört att gälla enligt lag (2014:285).

5 b §

[3062] En skattskyldig som fört ut annat bränsle än som avses i 1 kap. 3 a § från Sverige till ett annat EU-land får göra avdrag för skatten på bränslet. *Lag (2011:287)*.

6 §

[3063] En upplagshavare får göra avdrag för skatt på bränsle som har beskattats i ett annat EU-land i sådana fall som avses i 4 kap. 2 § under förutsättning att det andra EU-landets skatteanspråk är befogat. *Lag (2011:287)*.

7 §

Paragrafen har upphört att gälla enligt lag (2001:518).

8 kap. Skattebefriad förbrukare

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt lag (2001:518).

1 §

[3065] Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar bränsle för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 1–5, 10, 12 eller 16 om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattat bränsle utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare får från en skattskyldig ta emot bränsle utan skatt, eller med nedsatt skatt, i den omfattning bränslet enligt 6 a kap. är befriat från skatt.

Om en skattebefriad förbrukare har meddelats ett beslut om preliminär skattesats enligt 9 kap. 9 b §, får bränsle tas emot enligt tredje stycket till den lägre koldioxidskattesats eller, beträffande råttolja, energiskattesats som följer av beslutet. *Lag (2009:1493)*.

2 §

[3066] En skattebefriad förbrukare skall löpande bokföra inköp och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som köpts in helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen. *Lag (2001:518)*.

3 §

[3067] Godkännande av skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. bränslet används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 2 §,
4. förbrukaren inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ([5201] o.f.), eller
5. förbrukaren begär det.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.
Lag (2011:1370).

3 a–5 §§

Paragraferna har upphört att gälla enligt lag (2001:518).

9 kap. Återbetalning av skatt m.m.

1 §

[3071] Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) ([701] o.f.) om immunitet och privilegier i vissa fall,
2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta. *Lag (1996:1324).*

2 §

[3072] Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare har förbrukat bränsle på ett sådant sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten på bränslet.

Har beslut om preliminär skattesats meddelats enligt 9 kap. 9 b § får återbetalning enligt första stycket medges enligt den lägre koldioxidskattesats eller, beträffande råttalolja, energiskattesats som följer av beslutet. *Lag (2001:518).*

3 §

[3073] Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av skatten på bränsle om någon har

1. förbrukat bensin i skepp, när skeppet inte använts för privat ändamål,
2. förbrukat bensin i båt för vilken fiskelicens, som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten, meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte använts för privat ändamål,
3. förbrukat annat bränsle än sådant som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a i båt utan fiskelicens, som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten, när båten inte använts för privat ändamål,
4. förbrukat annat bränsle än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21), dock inte annan bensin än flygbensin (KN-nr 2710 11 31), i luftfartyg, när luftfartyget inte använts för privat ändamål. *Lag (2014:1023).*

Förordning (2004:236) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror

1 §

[4345] Skatteverket och Tullverket, efter samråd med Skatteverket, får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror ([4321] o.f.)

2 §

[4346] Deklaration enligt 4 § [4324] lagen (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror skall lämnas enligt formulär som fastställs av Skatteverket.

[4347] Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2004.

10 Reklamskatt

Lag (1972:266) om skatt på annonser och reklam

1 §

[5001] Skatt (reklamskatt) erlägges enligt denna lag till staten för annons, som är avsedd att offentliggöras inom landet, och för reklam, som är avsedd att spridas inom landet i annan form än annons.

I denna lag förstås med

1. trycksak, avtryck som framställts i flera lika exemplar i tryckpress eller genom screenförfarande,
2. reklam, meddelande som har till syfte att åstadkomma eller främja avsättning i kommersiell verksamhet av vara, fastighet, nyttighet, rättighet eller tjänst,
3. annons, särskilt utrymme som upplåtits i trycksak för återgivning av text eller bild för annan än utgivaren och sådant utrymme i trycksaken som tagits i anspråk av utgivaren för egen reklam,
4. periodisk publikation, publikation som enligt utgivningsplan ska komma ut med normalt minst fyra nummer om året och som inte är att anse som reklamtrycksak,
5. reklamtrycksak, trycksak som framställts huvudsakligen i syfte att offentliggöra reklam för utgivaren,
6. annonsblad, trycksak som inte är att anse som en reklamtrycksak och som innehåller annonser och som saknar redaktionellt innehåll eller som har ett obetydligt redaktionellt innehåll utöver sådant som har samband med dem som annonserar,
7. katalog, en efter vissa grunder upprättad förteckning över personer, föremål eller liknande,
8. program, förteckning över personer och deras roll eller nummer vid teaterföreställning, konsert, idrottsevenemang eller liknande. *Lag (2007:1167)*.

(Se vidare anvisningarna.)

Anv. till 1 §

[5001:1] 1. Meddelande anses som reklam även när meddelandet innefattar erbjudande om inköp eller motsvarande.

Med avsättning förstås försäljning eller annan omsättning som normalt sker mot vederlag.

Bilaga till annan publikation än reklamtrycksak anses som självständig trycksak och dessutom som annons i publikationen.

2. Som trycksak anses icke vara som förses med tryck, om varan utgöres av penna, glas, klädesplagg eller annat som har ett självständigt bruksvärde eller om varan är avsedd att användas som affärshandling, kontorsmaterial, etikett, emballage eller liknande.

Som reklamtrycksak anses icke trycksak som avser viss vara och skall åtfölja denna vid försäljning eller motsvarande, såsom garantisedel, bruksanvisning eller instruktionsbok. Som reklamtrycksak anses icke heller trycksak av innehåll som enbart utgör affärsteknisk information om priser, produkter, sortiment eller motsvarande, information till återförsäljare eller representanter eller intern information till anställda, medlemmar eller delägare eller trycksak som huvudsakligen är att anse som kalender, jubileumsskrift eller liknande eller som har huvudsakligen historiskt, tekniskt, ekonomiskt eller annat vetenskapligt innehåll.

3. Trycksak anses icke som reklamtrycksak enbart av den anledningen att den innehåller annonser med reklam för annan än utgivaren. *Lag (1975:117)*.

2 §

Paragrafen har upphört att gälla enligt lag (1984:156).

3 §

[5002] Skatteplikt föreligger, om ej annat följer av 4 §, för annons som avser reklam och för annan annons för vilken vederlag utgår.

4 §

[5003] Skatteplikt föreligger ej för annons i

1. periodisk publikation som väsentligen framstår som organ för sammanslutning med huvudsakligt syfte att verka för religiöst, nykterhetsfrämjande, politiskt, miljövårdande, idrottsligt eller försvarsfrämjande ändamål eller att företräda handikappade eller arbetshindrade medlemmar,

2. publikation som ges ut på främmande språk för spridning huvudsakligen utomlands,

3. publikation eller bilaga till publikation, när annonsen avser endast publikationen eller annat nummer av denna eller, i fråga om bok, annan bokutgivning av samme förläggare. *Lag (1998:597).*

5 §

[5004] Skatteplikt föreligger, om inte annat följer av 6 §, för reklam som återges

1. i s.k. ljustidning, i eller i anslutning till trafikmedel, butikslokal, sportanläggning, teater eller liknande lokal, på fastighet eller allmän plats eller på annat motsvarande sätt,

2. genom visning av film eller återgivning av ljud. *Lag (1998:597).*

6 §

[5005] Skatteplikt föreligger inte för

1. reklam som avses i 5 § 1, om fråga är om reklam i eller utanför företags butikslokal, arbetsplats, trafikmedel eller liknande och reklamen avser företaget, dess verksamhet eller utrymmet för reklamen,

2. reklam som avses i 5 § 2, om reklamen avser kommande verksamhet av det slag som bedrivs där reklamen offentliggörs. *Lag (1998:597).*

7 och 8 §§

Paragraferna har upphört att gälla, 7 § enligt lag (1998:597) och 8 § enligt lag (1984:156).

9 §

[5008] Skattskyldig är den som i yrkesmässig verksamhet inom landet offentliggör skattepliktig annons eller skattepliktig reklam i annan form än annons.

Även den som i yrkesmässig verksamhet distribuerar annonsblad som förts in till landet utan att reklamskatt betalats vid införseln är likaså skattskyldig. *Lag (1998:597).*

(Se vidare anvisningarna.)

Anv. till 9 §

[5008:1] En verksamhet anses som yrkesmässig om den utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). Verksamhet som inte utgör näringsverksamhet enligt inkomstskattelagen anses som yrkesmässig, när den innefattar ej enbart enstaka tillhandahållande av skattepliktig annons eller skattepliktig reklam.

Har innehavare av publikation träffat avtal med annan om rätt för denne att upplåta utrymme i publikationen för annons och uppbära vederlaget härför, är endast den sistnämnde skattskyldig. Motsvarande gäller i fråga om reklam enligt 5 §. *Lag (1999:1241).*

9 a §

[5009] En utländsk företagare som är skattskyldig enligt denna lag skall företrädas av en av beskattningsmyndigheten godkänd representant. En sådan representant skall enligt fullmakt av den utländske företagaren som ombud för företagaren svara för redovisningen av reklamskatt och i övrigt företräda den utländske företagaren i frågor som gäller skatt enligt denna lag. Beskattningsmyndigheten kan kräva att säkerhet ställs för skattens betalning. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos representanten.

Första stycket gäller inte en utländsk företagare som är juridisk person och har ett fast driftställe här i landet. *Lag (1994:1566)*.

10 §

[5010] Delägare i enkelt bolag är skattskyldig i förhållande till sin andel i bolaget.

I fråga om kommanditbolag eller annat handelsbolag är bolaget skattskyldigt. I fråga om europeisk ekonomisk intressegruppering är grupperingen skattskyldig. Har skattskyldig avlidit, är dödsboet skattskyldigt. Har skattskyldig försatts i konkurs, är konkursboet skattskyldigt. *Lag (2000:469)*.

11 §

[5011] Skattskyldigheten inträder när

1. skattepliktig annons offentliggörs,
2. skattepliktig reklam i annan form återges.

Erhåller den skattskyldige betalning i förskott inträder dock skattskyldighet för betalningen när den sker. *Lag (1998:597)*.

12 §

[5012] Skatten för annons i periodisk publikation tas ut med 3 procent av beskattningsvärdet och annars med 8 procent av beskattningsvärdet.

För annons i annonsblad, katalog eller program tas skatten ut med 8 procent även om publikationen är periodisk. *Lag (2007:1167)*.

13 §

[5013] Beskattningsvärdet utgöres i fall som avses i 3 § samt 5 § 1 och 2 av vederlaget.

Utgår icke vederlag för skattepliktig annons eller skattepliktig reklam i annan form än annons eller understiger vederlaget uppenbarligen vad som är skäligt, utgöres beskattningsvärdet av belopp som svarar mot skäligt vederlag.

I beskattningsvärdet inräknas ej beloppet av reklamskatt eller annan statlig skatt eller avgift. *Lag (1998:597)*.

(Se vidare anvisningarna.)

Anv. till 13 §

[5013:1] Med vederlag avses det avtalade priset, däri inräknat avtalade pristillägg enligt faktura eller annan handling.

Från vederlag får ej avräknas s.k. villkorlig rabatt som utgår vid betalning i efterhand inom viss tid. Utställes växel eller annat skuldebrev för betalningen, utgöres beskattningsvärdet av belopp enligt sådan handling med tillägg av vederlag som därutöver kommit den skattskyldige till godo. Avdrag får ej göras för diskonto vid diskontering av sådant skuldebrev.

Utgår gemensamt vederlag för prestationer som ska inräknas i beskattningsvärdet och för andra prestationer, bestäms beskattningsvärdet efter uppdelning av vederlaget efter skälig grund.

Skäligt värde enligt 13 § andra stycket bestämmes enligt ortens pris enligt samma grunder som föreskrivs för marknadsvärde i 61 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2007:1167)*.

14 och 15 §§

Paragraferna har upphört att gälla, 14 § med tillhörande anvisningar enligt lag (1998:597) och 15 § enligt lag (1984:156).

16 §

[5015] I fråga om periodisk publikation, för vilken utgivaren äger rätt till återbetalning av skatt enligt 24 §, föreligger redovisningsskyldighet endast om det sammanlagda beskattningsvärdet av publikationens annonser för beskattningsår överstiger 60.000 kronor. I annat fall föreligger redovisningsskyldighet om sammanlagda beskattningsvärdet för beskattningsåret överstiger 20.000 kronor. Är ett beskattningsår längre eller kortare än tolv månader skall de angivna gränserna räknas upp eller ned i motsvarande mån. *Lag (1984:156)*.

(Se vidare anvisningarna.)

Anv. till 16 §

[5015:1] Redovisningsskyldighet för delägare i enkelt bolag bestäms av omfattningen av bolagets skattepliktiga verksamhet.

17 §

Paragrafen har upphört att gälla enligt lag (1984:156).

18 §

[5016] Lämnas återbäring, bonus eller annan förmån, som icke utgör s.k. villkorlig rabatt, i efterhand och avser förmånen något för vilket skattskyldighet inträtt, får avdrag för den del av den tidigare redovisade skatten som belöpt på förmånen göras i den ordning som gäller för den skattskyldiges redovisning för reklamskatt. Avser förmånen sådan annons i periodisk publikation, för vilken skattskyldighet inträtt under tidigare kalenderår, får avdraget dock ej överstiga den skatt som den skattskyldige erlagt eller haft att erlagga för det tidigare året minskad med belopp som återbetalats enligt 24 §.

Uppkommer förlust på fordran för vilken reklamskatt redovisats, äger första stycket motsvarande tillämpning. Har avdrag för skatt för sådan fordran gjorts och inflyter därefter betalning, skall redovisning åter lämnas för den skatt som belöper på det betalda beloppet. *Kf (1974:416)*.

19 och 20 §§

Paragraferna har upphört att gälla, 19 § enligt lag (2002:401) och 20 § enligt lag (1984:156).

21 §

[5018] Redovisningsperiod omfattar två kalendermånader. Skattskyldig som, i förekommande fall efter sådan återbetalning eller befrielse som avses i 24 §, för närmast föregående beskattningsår har redovisat eller skulle ha redovisat reklamskatt med minst 300.000 kronor skall dock lämna deklaration för varje kalendermånad. *Lag (1984:156)*.

22 och 23 §§

Paragraferna har upphört att gälla, 22 § enligt lag (1984:156) och 23 § enligt lag (1998:597).

24 §

[5020] Till skattskyldig, som redovisat reklamskatt för annonser i självständig periodisk publikation, återbetalar beskattningsmyndigheten så stor del av den erlagda skatten för ett beskattningsår som svarar mot en skattepliktig omsättning om högst 50 miljoner kronor för helt år. Återbetalningen sker efter utgången av varje halvt beskattningsår. För första halvåret av ett beskattningsår får återbetalat belopp ej överstiga skatten på en omsättning om hälften av det nämnda beloppet. Är ett beskattningsår längre eller kortare än tolv månader ska den angivna gränsen räknas upp eller ned i motsvarande mån.

Skattskyldig som ger ut annonsblad, katalog eller program är inte berättigad till återbetalning av reklamskatt för sådan trycksak.

Föreligger rätt till återbetalning enligt första stycket får beskattningsmyndigheten, om den skattepliktiga omsättningen kan förväntas med säkerhet icke överstiga det högsta belopp för helt år som anges i första stycket, medge befrielse från skyldighet att inbetala reklamskatt.

Om synnerliga skäl föreligger, kan beskattningsmyndigheten återbetala skatt tidigare än som anges i första stycket. *Lag (2007:1167)*.

(Se vidare anvisningarna.)

Anv. till 24 §

Anvisningarna har upphört att gälla enligt lag (2007:1167).

25 §

[5021] Har skattskyldig erlagt reklamskatt trots att redovisningsskyldighet icke förelegat, återbetalar beskattningsmyndigheten det sålunda erlagda beloppet. *Lag (1993:468)*.

26 §

[5022] Skyldig att betala reklamskatt för import från tredje land av annonsblad som har getts ut i sådant land är den som med anledning av importen är skyldig att betala tull för annonsbladen eller skulle ha varit skyldig att göra detta om annonsbladen hade varit tullbelagda.

Om import enligt första stycket sker med stöd av ett sådant enhetstillstånd som avses i 4 kap. 24 § andra stycket tullagen (2000:1281) (TFH III:1 [1849 A]) och tullskulden därför uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit där om varan hade varit tullbelagd, är innehavaren av tillståndet skyldig att betala reklamskatt.

För den som är skattskyldig enligt första stycket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.

För den som är skattskyldig enligt andra stycket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldigheten att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet.

Skatt enligt första stycket ska betalas till Tullverket.

Reklamskatt vid import utgår med 8 procent av beskattningsvärdet. Beskattningsvärdet utgörs av varans värde för tulländamål bestämt enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (TFH III:1 [101] o.f.). *Lag (2011:280)*.

Anm. Om tredjeland, dvs. land utanför EU:s tullområde, se TFH III:1 [103].

27–30 §§

Paragraferna har upphört att gälla, 27 och 28 §§ enligt kf (1973:992) och 29 och 30 §§ enligt lag (1984:156).

31 §

[5023] Skattskyldig skall under en tid av två år bevara ett exemplar av varje trycksak som han framställt.

32 §

[5024] Beslut enligt 24 § tredje eller fjärde stycket får inte överklagas. Beslut enligt 9 a § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. *Lag (2007:1167)*.

33 §

[5025] Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (2011:1244) ([5201] o.f.).

För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2000:1281) (TFH III:1 [1801] o.f.). *Lag (2011:1305)*.

34 §

[5026] I lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. finns särskilda bestämmelser om redovisning av reklamskatt. *Lag (2000:48)*.

Arbetsgivaravgifter**3 §**

[5209] Med arbetsgivaravgifter avses

1. arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
2. skatt enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
3. avgift enligt 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

Beskattningsår**4 §**

[5210] Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

<i>För</i>	<i>avses med beskattningsår</i>
1. skatt enligt a) inkomstskattelagen (1999:1229), b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4, och d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, samt avgift enligt e) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift	beskattningsår enligt 1 kap. 13–15 §§ inkomstskattelagen eller, för svenska handelsbolag, räkenskapsåret
2. skatt enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 6–10	det kalenderår som skatten ska betalas för eller det beskattningsår då skatteunderlag för avkastningsskatt ska tas upp enligt 13 § lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel
3. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.	det kalenderår då ersättningen betalas ut
4. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som ska redovisas för redovisningsperioder	beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
5. annan mervärdesskatt	det kalenderår då den felaktiga debiteringen har gjorts eller förvärvet har skett
6. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioder	beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
7. annan punktskatt	det kalenderår då den händelse som medför skattskyldighet har inträffat
8. övriga skatter	det kalenderår som skatten ska betalas för
9. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt	det kalenderår som avgiften ska betalas för.

Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår. *Lag (2014:288).*

5 §

[5211] Om en juridisk persons beskattningsår har en annan slutdag än den 31 december, den 30 april, den 30 juni eller den 31 augusti gäller andra och tredje styckena.

I stället för det egentliga beskattningsåret avses med beskattningsår den av följande perioder som går ut närmast efter det egentliga beskattningsåret:

- 1 januari–31 december,
- 1 maj–30 april,
- 1 juli–30 juni, eller
- 1 september–31 augusti.

Detta gäller vid tillämpning av

- 26 kap. 33 b § (när en mervärdesskattedeclaration för redovisningsperioden beskattningsår ska lämnas),
 - 28 kap. 3 § andra stycket (när en preliminär inkomstdeklaration ska lämnas),
 - 32 kap. 2 § (när en inkomstdeklaration ska lämnas),
 - 49 kap. 10, 12 och 15 §§ (normalt tillgängligt kontrollmaterial),
 - 55 kap. 2 § första stycket (debitering av preliminär skatt),
 - 56 kap. 10 § (besked om slutlig skatt),
 - 62 kap. 4 § första stycket och 5 § (betalning av preliminär skatt),
 - 65 kap. 5, 6, 9, 17 och 18 §§ (beräkning av ränta),
 - 66 kap. 13 och 26 §§ (omprövning av beslut om debitering av preliminär skatt),
- samt
- 67 kap. 15 § (överklagande av beslut om debitering av preliminär skatt). *Lag (2013:1068)*.

Europeiska ekonomiska intressegrupperingar

6 §

[5212] Det som sägs om svenska handelsbolag gäller även europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG).

Europeiska grupperingar för territoriellt samarbete

7 §

[5213] Det som sägs om ekonomiska föreningar gäller även europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS).

Granskningsledare

8 §

[5214] Med granskningsledare avses den som har utsetts av Skatteverket att vara granskningsledare.

Handling

9 §

[5215] Med handling avses framställning i skrift eller bild och upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas bara med tekniska hjälpmedel.

Utbyte av upplysningar med en annan stat eller utländsk jurisdiktion

Anm. Rubriken är införd enligt lag (2012:847).

11 §

[5302 A] Om Skatteverket har tagit emot en begäran om upplysningar och verket behöver en uppgift för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning eller ett avtal som medför skyldighet att utbyta upplysningar i skatteärenden, gäller följande.

Skatteverket får förelägga

1. den som de begärda upplysningarna avser, att lämna uppgift som verket behöver, eller
2. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift som verket behöver om en rättshandling med någon annan.

Om det finns särskilda skäl, får även någon annan person än som avses i andra stycket 2 föreläggas att lämna sådan uppgift som avses där. *Lag (2012:847).*

38 kap. Formkrav**Avdelning VII. Dokumentation****39 kap. Dokumentationskyldighet****Innehåll****1 §**

[5303] I detta kapitel finns bestämmelser om

- definitioner (2 §),
- generell dokumentationskyldighet (3 §),
- dokumentationskyldighet som avser kassaregister (4–10 §§),
- dokumentationskyldighet som avser personalliggare (11 och 12 §§),
- dokumentationskyldighet som avser torg- och marknadshandel (13 §),
- dokumentationskyldighet som avser omsättning av investeringsguld (14 §),
- dokumentationskyldighet som avser internprissättning (15 och 16 §§), och
- föreläggande (17 §).

Definitioner**2 §**

[5304] I denna lag avses med

kassaregister: kassaapparat, kassaterminal, kassasystem och liknande apparatur för registrering av försäljning av varor och tjänster mot kontant betalning eller mot betalning med kontokort,

torg- och marknadshandel: all handel utom sådan som en näringsidkare stadigvarande bedriver i permanenta lokaler eller i omedelbar anslutning till dessa,

distansavtal: avtal som ingås inom ramen för ett av näringsidkaren organiserat system för att träffa avtal på distans, om kommunikationen uteslutande sker på distans,

hemförsäljningsavtal: avtal som ingås vid ett hembesök eller under en av näringsidkaren organiserad utflykt till en plats utanför dennes fasta försäljningsställe,

restaurangverksamhet: näringsverksamhet som avser restaurang, pizzabutik och annat liknande avhämtningsställe, gatukök, kafé, personalmatsal, catering och centralkök,

frisörverksamhet: näringsverksamhet som avser hårvård, samt

tvätteriverksamhet: näringsverksamhet som avser rengöring av textilier eller därmed jämförbara material samt sådan uthyrning, färgning, lagning eller ändring av textilier eller därmed jämförbara material som sker i samband med den näringsverksamheten.

Näringsverksamhet som huvudsakligen avser annan verksamhet än restaurang-, frisör- eller tvätteriverksamhet ska dock inte anses som sådan verksamhet. *Lag (2014:18)*.

Generell dokumentationsskyldighet

3 §

[5305] Den som är uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. ska i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation se till att det finns underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen.

Kassaregister

Vem ska använda kassaregister?

4 §

[5306] Den som i näringsverksamhet säljer varor eller tjänster mot kontant betalning eller mot betalning med kontokort ska använda kassaregister.

5 §

[5307] Skyldigheten att använda kassaregister gäller inte för den som

1. bara i obetydlig omfattning säljer varor eller tjänster mot kontant betalning eller mot betalning med kontokort,
2. är befriad från skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för inkomst från sådan försäljning som avses i 4 §,
3. bedriver taxitrafik enligt taxitrafiklagen (2012:211),
4. säljer varor eller tjänster genom distansavtal eller hemförsäljningsavtal,
5. säljer varor eller tjänster med hjälp av en varuautomat eller annan liknande automat eller i en automatiserad affärslokal, eller
6. anordnar automatspel enligt lagen (1982:636) om anordnande av visst automatspel eller enligt lotterilagen (1994:1000) (TFH V:1 [5681]).

Vid bedömningen enligt första stycket 1 av om det är fråga om försäljning i obetydlig omfattning ska det särskilt beaktas om försäljningen normalt uppgår till eller kan antas komma att uppgå till sammanlagt högst fyra prisbasbelopp under ett beskattningsår. *Lag (2014:18)*.

6 §

[5308] Vid tillämpningen av 4 och 5 §§ ska självständiga verksamheter inom ramen för en näringsverksamhet bedömas var för sig.

*Registrering i kassaregister***7 §**

[5309] All försäljning och annan löpande användning av ett kassaregister ska registreras i kassaregistret.

Vid varje försäljning ska ett av kassaregistret framställt kvitto tas fram och erbjudas kunden.

*Krav som ett kassaregister ska uppfylla***8 §**

[5310] Ett kassaregister ska på ett tillförlitligt sätt visa

1. alla registreringar som har gjorts, samt
2. programmeringar och inställningar som utgör behandlingshistorik enligt bokföringslagen (1999:1078).

Kassaregistret ska vara certifierat.

*Beslut om undantag i enskilda fall***9 §**

[5311] Skatteverket får i enskilda fall besluta om undantag från skyldigheter som gäller kassaregister om

1. behovet av tillförlitligt underlag för skattekontroll kan tillgodoses på annat sätt, eller
2. en viss skyldighet är oskälig.

Ett beslut om undantag får förenas med villkor. *Lag (2013:384)*.

*Bemyndiganden***10 §**

[5312] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om

1. krav på kassaregister,
2. teknisk kontroll av kassaregister,
3. användning av kassaregister, och
4. undantag från skyldigheter som gäller kassaregister.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om certifiering av kassaregister.

Personalliggare**11 §**

[5313] Den som bedriver restaurang-, frisör- eller tvätteriverksamhet ska föra en personalliggare och i denna dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för näringsidkaren och löpande dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för de personer som är verksamma i näringsverksamheten.

Skyldigheten att föra personalliggare gäller dock inte för

1. enskild näringsverksamhet där bara näringsidkaren, dennes make eller barn under 16 år är verksamma, eller
2. fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag där bara företagsledaren, dennes make eller barn under 16 år är verksamma. *Lag (2013:27)*.

12 §

[5314] Personalliggaren ska finnas tillgänglig för Skatteverket i verksamhetslokalen.

Torg- och marknadshandel

13 §

[5315] Den som upplåter en plats för torg- och marknadshandel ska dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för den som platsen upplåts till och för dennes företrädare.

Omsättning av investeringsguld

14 §

[5316] En beskattningsbar person som omsätter investeringsguld som avses i 1 kap. 18 § [6022 B] mervärdesskattelagen (1994:200) i Sverige eller till ett annat EU-land ska vid en transaktion som uppgår till ett belopp motsvarande 10 000 kronor eller mer dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för köparen.

Första stycket gäller även för en transaktion som understiger 10 000 kronor men som kan antas ha samband med en annan transaktion och tillsammans med denna uppgår till minst detta belopp. Om summan inte är känd vid tidpunkten för en transaktion, ska nödvändiga identifikationsuppgifter dokumenteras så snart summan av transaktionerna uppgår till minst 10 000 kronor.

Bestämmelserna i 2 kap. 2 § första stycket 1, 3 § första stycket 2, 5 § 2 a och 6 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska även tillämpas vid transaktioner som avses i första och andra styckena. *Lag (2013:369)*.

Internprissättning

15 §

[5317] Den som är skattskyldig för inkomst av en näringsverksamhet ska dokumentera transaktioner med ett företag som är begränsat skattskyldigt, om det finns en sådan ekonomisk intressegemenskap som anges i 14 kap. 20 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Om den ekonomiska intressegemenskapen uteslutande kan hänföras till ett företags direkta eller indirekta kapitalinnehav i ett eller flera andra företag, behöver transaktionerna dokumenteras bara om kapitalandelen i varje led uppgår till mer än 50 procent.

16 §

[5318] Dokumentation enligt 15 § ska innehålla de uppgifter som behövs för en bedömning av om resultatet av näringsverksamheten ska justeras enligt 14 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Föreläggande

17 §

[5319] Skatteverket får förelägga

1. den som ska använda kassaregister att fullgöra sina skyldigheter enligt 4, 7 och 8 §§, samt
2. den som ska föra personalliggare att fullgöra sina skyldigheter enligt 11 och 12 §§.

TRAFIKFÖRSÄKRING

Innehållsförteckning

[]

Trafikskadelag (1975:1410)	7401
Förordning (1976:472) om statliga myndigheters tillämpning av trafikskadelagen (1975:1410)	7426
Trafikförsäkringsförordning (1976:359).....	7451
Förordning (1977:774) om rätt att bruka finländsk terrängskoter i Sverige.....	7458:1
Tullverkets föreskrifter (TFS 1976:127) om undantag från skyldighet att teckna trafikförsäkring vid införsel	7501

Tullverkets föreskrifter (TFS 1976:127) om undantag från skyldighet att teckna trafikförsäkring vid införsel

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt TFS 2005:6.

1 §

[7501] Av 9–14 §§ trafikförsäkringsförordningen (1976:359) framgår att motorfordon som förs in i landet för att tillfälligt brukas här under vissa förutsättningar undantas från skyldigheten att teckna trafikförsäkring i Sverige. Denna författning innehåller närmare föreskrifter om tillämpningen av dessa bestämmelser. *TFS 2005:6.*

1 a §

[7501 A] Fordon med registreringsskyltar som utvisar att det är endast tillfälligt registrerat i Belgien, Irland, Italien, Nederländerna, San Marino, Förbundsrepubliken Tyskland eller Vatikanstaten skall vid tillämpning av 10–13 §§ [7457–7460] trafikförsäkringsförordningen (1976:359) ej anses som där registrerat fordon.

Med moped enligt 10 § [7457] andra stycket trafikförsäkringsförordningen avses tvåhjuligt motorfordon med en cylindervolym av högst 50 cm³ under förutsättning att nedan för varje särskilt land angivet villkor är uppfyllt.

Land	Villkor
Belgien	Fordonet skall vara försett med daterad landsdelsskylt
Danmark	Fordonets förare skall ha hemvist i Danmark
Finland	Fordonets förare skall ha hemvist i Finland
Frankrike	Fordonet skall vara försett med pedaler och dess förare skall ha hemvist i Frankrike
Irland	Fordonets förare skall ha hemvist i Irland
Italien	Fordonet skall vara försett med en i Italien utfärdad identitetsskylt
Luxemburg	Fordonet skall vara försett med pedaler samt skylt (svarta siffror på gul bakgrund) som upptar numret på det identitetskort som utfärdats av vederbörande myndighet i Luxemburg
Monaco	Fordonet skall vara försett med pedaler och dess förare skall ha hemvist i Monaco
Nederländerna	Fordonet skall vara försett med pedaler och dess förare skall medföra nederländskt försäkringsbevis vars nummer överensstämmer med numret på fordonets försäkringsskylt
San Marino	Fordonet skall vara försett med en i San Marino utfärdad identitetsskylt
Förbundsrepubliken Tyskland	Fordonet skall vara antingen sådan cykel med hjälpmotor som enligt förarens uppgift är hemmahörande i Förbundsrepubliken Tyskland eller mindre motorcykel försedd med aktuell årsskylt
Ungern	Fordonet skall enligt förarens uppgift vara hemmahörande i Ungern
Vatikanstaten	Fordonet skall vara försett med en i Vatikanstaten utfärdad identitetsskylt

TFS 2005:6.

2 §

[7502] Internationellt försäkringskort för motorfordon (Carte Internationale d'Assurance Automobile), s.k. grönt kort, utfärdat under garanti av Trafikförsäkringsföreningen utgör bevis om gällande försäkring som avses i 12 § [7459] 1 trafikförsäkringsförordningen (1976:359). Sådant försäkringskort skall vara utfärdat på blankett enligt bifogade formulär (Bilaga A).

Tullkontoret skall kontrollera att försäkringen är gällande i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Till internationellt försäkringskort eventuellt hörande duplikat skall inte omhändertagas av tullkontoret.

Kontroll av försäkringskort som avses i denna paragraf skall inte ske i fall som avses i 10 § [7457] första stycket och 11 § trafikförsäkringsförordningen. *TFS 1999:31.*

Till 1 st

Anm. Bilagan har inte tagits in i handboken.

Anvisningar

Anvisningarna har upphört att gälla enligt TFS 1986:41.

3 §

[7503] Gränsförsäkring som avses i 12 § [7459] 2 trafikförsäkringsförordningen (1976:359) skall utfärdas av ett tullkontor med användande av fastställd numrerad blankett till gränsförsäkringskort serie E (Bilaga B). Premie skall betalas i svensk valuta enligt särskild premietariff (Bilaga C). För annat motorfordon än sådant som är inrättat huvudsakligen för att självständigt nyttjas till person- eller godsbefordran skall premie betalas såsom för motorcykel.

Försäkringskort som avses i denna paragraf skall utfärdas i original och kopia. Originalen skall utlämnas till fordonets förare. Kopian skall till månadens slut förvaras hos det tullkontor som utfärdat kortet.

För icke registrerat tävlingsfordon för vilket trafikförsäkring inte finns behöver gränsförsäkring ej tecknas om den som svarar för fordonet skriftligen försäkrar att det inte skall användas utanför inhägnat tävlingsområde.

Vid införsel av fordon som beräknas kvarstanna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och Schweiz högst en månad skall minimipremie erläggas. Anges längre vistelsetid skall premie uttas för den uppgivna tiden.

Har trafikförsäkringspremie betalats med högre belopp kan Trafikförsäkringsföreningen efter ansökan medge återbetalning. Regeln om minimipremie tillämpas därvid. *TFS 1999:31.*

Till 1 st

Anm. Bilagorna har inte tagits in i handboken.

Anvisningar

Anvisningarna har upphört att gälla enligt TFS 1986:41.

4 §

[7504] Har efter införseln till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet giltighetstiden för internationellt försäkringskort utgått och skall på grund härav enligt 13 § [7460] trafikförsäkringsförordningen (1976:359) gränsförsäkring tecknas vid återutförsel eller förtullning, skall för ändamålet användas sådan blankett som avses i 3 § denna kungörelse.

Sistnämnda blankett skall även användas, om gränsförsäkring tecknats vid införsel till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Schweiz och felande

premie enligt 13 § [7460] trafikförsäkringsförordningen skall betalas vid återutförsel eller förtullning.

Vid eventuell tilläggsdebitering skall tillses att summan av erlagda premier för ett års brukande ej överstiger årspremien. På gränsförsäkringskort som utfärdats vid återutförsel eller förtullning skall i fall som avses i paragrafens första stycke antecknas numret på det internationella försäkringskort vars giltighetstid utgått och i fall som avses i paragrafens andra stycke numret på det vid införseln till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller Schweiz utfärdade gränsförsäkringskortet, namnet på det tullkontor som utfärdat det samt datum för kortets utfärdande. *TFS 1999:31.*

Anvisningar

Anvisningarna har upphört att gälla enligt TFS 1986:41.

5 §

[7505] I tulldatasystemet skall beträffande trafikförsäkringspremier som betalats in till Tullverket registreras inbetalat belopp och gränsförsäkringskortets nummer.

Tullverket skall leverera medlen till Trafikförsäkringsföreningen. *TFS 2005:6.*

Anvisningar

Anvisningarna har upphört att gälla enligt TFS 1986:41.

6 §

[7506] Varje berört tullkontor skall föra en redovisning över användningen av blanketter till gränsförsäkringskort serie E. Av redovisningen skall framgå förbrukning och behållning av mottagna blanketter under angivna perioder.

Vid månadens slut skall ett kopic exemplar (det rosa exemplaret) av gränsförsäkringskortet skickas till administrationsavdelningens ekonomi- och personalenhet.

Blankettredovisningen skall göras på blankett Tv 302.8. Redovisningsblanketten och övriga handlingar avseende hanteringen av blanketter till gränsförsäkringskortet skall förvaras av tullkontoret. *TFS 2006:16.*

Anvisningar

Anvisningarna har upphört att gälla enligt TFS 1986:41.

Uppgifter om körkortsregistreringen**3 §**

[8261] När någon som finns registrerad har avlidit, skall uppgifterna om honom eller henne snarast gallras ur registret.

Ytterligare föreskrifter om gallring av uppgifter framgår av bilaga 2 till denna förordning.

Uppgifter om yrkestrafik- och taxitrafikregistreringen

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning (2012:243).

4 §

[8262] Uppgifter om någon som inte längre är innehavare av ett taxitrafiktillstånd, en taxiförarlegitimation, ett färdskrivarkort eller ett tillstånd till biluthyrning och uppgifter om någon som har prövats enligt 2 kap. 6 eller 7 § taxitrafiklagen (2012:211) eller 8 eller 9 § lagen (1998:492) om biluthyrning ska gallras ur vägtrafikregistret fem år efter det att ett tillstånd, en legitimation eller ett färdskrivarkort har upphört att gälla. Beslut om avslag på en ansökan om taxitrafiktillstånd, tillstånd till biluthyrning, tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik, taxiförarlegitimation eller färdskrivarkort ska gallras ur registret fem år efter det att beslutet fattades.

En uppgift om grund för återkallelse enligt 4 kap. 1, 2, 4, 5 eller 6 § taxitrafiklagen eller en anmälan enligt 3 kap. 5 § taxitrafiklagen ska gallras ur registret fem år efter det att den fördes in. Detsamma gäller en uppgift om grund för återkallelse enligt 11 § lagen om biluthyrning.

När någon som har eller har haft taxiförarlegitimation eller färdskrivarkort avlidit, ska uppgifterna om taxiförarlegitimationen eller färdskrivarkortet snarast gallras ur registret.

I bilaga 3 till denna förordning och i artikel 16.3 i förordning (EG) nr 1071/2009 finns ytterligare föreskrifter om gallring av uppgifter. *Förordning (2012:243)*.

Uppgifter om registreringen av ianspråktagande av fordon

Anm. Rubriken är införd enligt förordning (2014:450).

4 a §

[8262 A] Uppgifter om ianspråktagande av fordon ska gallras ur vägtrafikregistret tre år efter det att den fordran som föranlett ianspråktagandet har betalats. *Förordning (2014:450)*.

Uppgifter om registreringen av felparkeringsavgifter**5 §**

[8263] Uppgifter om en felparkeringsavgift ska gallras ur vägtrafikregistret tre år efter det att betalning har kommit in till Transportstyrelsen. Om avgiften inte har betalats, ska uppgifterna gallras tre år efter det att betalningsansvaret har undanröjts eller när fordringen har preskriberats. *Förordning (2012:176)*.

Uppgifter om registreringen av trängselskatt

Anm. Rubriken är införd enligt förordning (2004:988).

6 §

[8264] Uppgifter om trängselskatt ska gallras ur vägtrafikregistret om

1. skatten har betalats, och
2. omprövning inte har begärts av beslut varigenom skatten eller eventuell tilläggsavgift som är hänförlig till skatten har påförts.

Uppgifterna ska i de fall som avses i första stycket gallras en vecka efter utgången av fristen för begäran om omprövning enligt 15 b § andra stycket lagen (2004:629) om trängselskatt eller, om skatten har betalats först vid en senare tidpunkt, när betalning har skett.

Om omprövning har begärts av beslut varigenom skatten eller eventuell tilläggsavgift har påförts ska uppgifterna gallras när begäran eller ett överklagande enligt 19 § lagen om trängselskatt slutligt har prövats.

Om skatten inte har betalats ska uppgifterna gallras när fordringen har preskriberats. *Förordning (2008:306)*.

6 a §

[8264 A] Uppgifter som behandlas i samband med passage av en sådan betalstation som avses i 9 § lagen (2004:629) om trängselskatt och som inte behövs för att ett beslut om trängselskatt ska kunna fattas, ska gallras omedelbart. *Förordning (2008:306)*.

Uppgifter om registreringen av yrkeskompetensbevis för förare

Anm. Rubriken är införd enligt förordning (2008:730).

7 §

[8264 B] När någon som finns registrerad har avlidit, ska uppgifterna om honom eller henne snarast gallras ur registret.

Ytterligare föreskrifter om gallring av uppgifter finns i bilaga 6. *Förordning (2008:730)*.

Uppgifter om registreringen av kontroller av kör- och vilotider

Anm. Rubriken är införd enligt förordning (2010:1619).

8 §

[8264 C] Uppgifter om någon som inte längre bedriver verksamhet som omfattas av kontroller av kör- och vilotider ska gallras ur vägtrafikregistret tre år efter det att verksamheten upphörde. Uppgifter om någon som bedriver verksamhet som inte omfattas av kontroller av kör- och vilotider ska gallras ur registret omedelbart.

Ytterligare föreskrifter om gallring av uppgifter finns i bilaga 7. *Förordning (2010:1619)*.

4 kap. Sökning i och utdrag ur vägtrafikregistret

Sökbegrepp i vägtrafikregistret

1 §

[8265] Vid sökning i vägtrafikregistret får som sökbegrepp när det gäller

1. fordonsregistreringen användas de uppgifter som enligt 6 § [8206] första stycket 1 lagen (2001:558) om vägtrafikregister förs in i registret med undantag för uppgift om innehav av fordon på grund av kreditköp med förbehåll om återtaganderätt,

2. körkortsregistreringen användas
 - a) personnummer, samordningsnummer eller referensnummer,
 - b) uppgifter om giltigt körkort eller förarbevis, ADR-intyg, behörighet, återkallelsegrund eller förarprövare,
 - c) datum för körkortsuppgifter som avses i bilaga 2 punkten 2 och som är förenade med datum, eller administrativa uppgifter som avses i bilaga 2 punkten 6,
 - d) namnet på den stat som utfärdat utländskt körkort i kombination med körkortsnummer eller motsvarande,
 3. yrkestrafik- och taxitrafikregistreringen användas
 - a) registreringsnummer, personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer, namn eller del av namn eller förarkod för taxiförarlegitimation,
 - b) datum för tillståndsuppgifter som avses i bilaga 3 punkten 2 och som är förenade med datum,
 - c) kortnummer och beställningsnummer för färdskrivarkort samt slutdatum för giltigheten av sådana kort,
 - d) fordons eller tillståndets användningssätt,
 4. registreringen av felparkeringsavgifter användas
 - a) registreringsnummer, personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer eller ärendenummer,
 - b) datum för uppgifter om felparkeringsavgift som avses i bilaga 4 och som är förenade med datum,
 5. registreringen av trängselskatt användas
 - a) registreringsnummer, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer,
 - b) datum för uppgifter om trängselskatt som avses i bilaga 5 och som är förenade med datum,
 6. registrering av yrkeskompetensbevis användas personnummer, samordningsnummer och serienummer,
 7. registreringen av kontroller av kör- och vilotider användas
 - a) registreringsnummer, personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer, namn eller del av namn,
 - b) datum för kontroller i företags lokaler,
 - c) företags riskvärde,
 - d) typ av transportverksamhet.
- Första stycket är inte tillämpligt om möjligheterna att använda sökbegrepp begränsats enligt 5 §. *Förordning (2014:450)*.

2 §

[8266] Utöver vad som anges i 1 § får sökning ske efter uppgift i vägtrafikregistret för vilken tidpunkt för gallring inträtt.

Direktåtkomst till vägtrafikregistret

3 §

[8267] Användare av registret som via elektronisk överföring på det sätt Transportstyrelsen föreskriver har möjlighet att direkt eller via informationsförmedlare söka i vägtrafikregistret och där få svar på frågor skall anses ha sådan direktåtkomst som avses i 8 § [8208] lagen (2001:558) om vägtrafikregister. *Förordning (2008:1283)*.

4 §

[8268] Direktåtkomst till uppgifter i vägtrafikregistret får medges endast om den utgör en tillåten behandling av personuppgifter enligt personuppgiftslagen (1998:204). Direktåtkomst får inte medges innan Transportstyrelsen försäkrat sig om att behörighets- och säkerhetsfrågorna är lösta på ett sätt som är tillfredsställande ur integritetssynpunkt.

Ett medgivande får återtas om förutsättningarna för det inte längre finns eller om det finns någon annan särskild anledning att återta det. *Förordning (2008:1283)*.

5 §

[8269] En annan användare än en statlig eller kommunal myndighet som medges direktåtkomst får inte beviljas rätt att för sökning i registret använda andra sökbegrepp än

1. registreringsnummer, chassinummer, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer i fråga om fordonsregistreringen,
2. personnummer eller samordningsnummer i fråga om körkortsregistreringen,
3. registreringsnummer, personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer, namn eller del av namn eller förarkod för taxiförarlegitimation i fråga om yrkestrafik- och taxitrafikregistreringen.

Transportstyrelsen får för en användare som medges direktåtkomst bestämma de ytterligare begränsningar av användningen av sökbegrepp och de övriga villkor som anses nödvändiga ur integritetssynpunkt. *Förordning (2012:243)*.

Direktåtkomst enligt Prövrådsbeslutet och CBE-direktivet

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning (2014:128).

5 a §

[8269 A] När ett utländskt kontaktställe genom direktåtkomst söker uppgifter i vägtrafikregistret enligt Prövrådsbeslutet eller enligt CBE-direktivet ska Transportstyrelsen registrera

1. om sökningen har lett till en träff eller inte,
2. vilka uppgifter som har översänts,
3. datum och tidpunkt, angiven med timme, minut och sekund, för översändandet,
4. namn eller beteckning på det sökande organet, och
5. att uppgifterna hämtats från Transportstyrelsen som för vägtrafikregistret.

De registrerade uppgifterna får behandlas endast för att övervaka och tillgodose skyddet av de personuppgifter som utbyts. *Förordning (2014:128)*.

5 b §

[8269 B] Uppgifter som har registrerats enligt 5 a § ska gallras två år efter registreringen. *Förordning (2011:909)*.

5 c §

[8269 C] Uppgifter som ett utländskt kontaktställe använt för sökning i vägtrafikregistret ska utplånas när sökningen besvarats, om uppgifterna inte behövs för registrering enligt 5 a §. *Förordning (2011:909)*.

5 d §

[8269 D] Om det finns skäl att anta att personuppgifter som har översänts enligt Prövrådsbeslutet eller enligt CBE-direktivet är felaktiga eller inte borde ha översänts, ska Transportstyrelsen snarast underrätta kontaktstället i den andra staten om detta. *Förordning (2014:128)*.

5 e §

[8269 E] På begäran av en berörd stats dataskyddsmyndighet ska Transportstyrelsen, utan dröjsmål och senast inom fyra veckor, översända de uppgifter som har registrerats enligt 5 a § med anledning av ett visst uppgiftsutlämnande. *Förordning (2011:909)*.

5 f §

[8269 F] I 3 kap. 13 och 14 §§ samt 4 kap. 6 § förordningen (2010:705) om internationellt polisiärt samarbete finns bestämmelser om tillsyn över den behandling av personuppgifter som sker enligt Prömrådsbeslutet eller enligt CBE-direktivet. *Förordning (2014:128)*.

Registerutdrag om fordonsregistreringen**6 §**

[8270] Med registerutdrag avses en i särskild ordning framtagna sammanställning av uppgifter i fråga om fordonsregistreringen som erhållits efter en begäran genom tonvalssignalering per telefon eller efter en skriftlig begäran som överförs elektroniskt på det sätt Transportstyrelsen föreskriver. Ett sådant utdrag skall begäras hos Transportstyrelsen. Utdraget får inte innehålla uppgift om personnummer. *Förordning (2008:1283)*.

8 kap. Avställning och påställning av fordon

1 §

[8309] I samband med registreringen ställs ett fordon av om ägaren inte begär något annat.

Ett fordon ska dock alltid ställas av om

1. de handlingar och uppgifter som föreskrivits enligt 6 kap. 3 § första stycket 3 och andra stycket inte har lämnats för fordonet, eller
2. fordonet ska registreringsbesiktigas eller genomgå ett enskilt godkännande. *Förordning (2009:218)*.

2 §

[8310] I andra fall än som avses i 1 § skall ett fordon ställas av

1. efter en fullständig anmälan av fordonets registrerade ägare till Transportstyrelsen, eller
2. efter att ett mottagningsbevis som utfärdats enligt 13 § bilskrotningsförordningen (2007:186) har kommit in till Transportstyrelsen.

En anmälan skall, i fall som avses i första stycket 1, göras skriftligen på registreringsbeviset i original eller genom elektronisk överföring på det sätt som Transportstyrelsen föreskriver. Anmälan får också göras genom tonvalssignalering per telefon.

Om direktanmälan finns bestämmelser i 13 kap. *Förordning (2008:1283)*.

3 §

[8311] En anmälan om avställning är inte fullständig förrän Transportstyrelsen har fått in uppgift om den behörighetskod som framgår av registreringsbeviset.

Uppgift om behörighetskod behöver inte lämnas om anmälares behörighet styrks genom elektronisk överföring. Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om hur en sådan överföring ska ske. *Förordning (2009:936)*.

4 §

[8312] Görs på fordonets registreringsbevis en anmälan om avställning samtidigt med en anmälan om ägarbyte anses fordonets förvärvare enligt anmälan ha ställt av fordonet.

5 §

[8313] Om det finns särskilda skäl får ett fordon ställas av även om anmälan inte uppfyller vad som anges i 2 och 3 §§.

6 §

[8314] Avställningstiden räknas från och med den dag en anmälan om avställning eller ett mottagningsbevis som utfärdats enligt 13 § bilskrotningsförordningen (2007:186) kom in till Transportstyrelsen. *Förordning (2008:1283)*.

7 §

[8315] Om ett fordon har ställts av i samband med registreringen enligt 1 § andra stycket får Transportstyrelsen på den registrerade ägarens begäran besluta att avställningen ska upphöra (påställning) när de handlingar och uppgifter som föreskrivits enligt 6 kap. 3 § första stycket 3 och andra stycket har lämnats. *Förordning (2008:1283)*.

8 §

[8316] Om ett fordon skall registreringsbesiktigas får Transportstyrelsen, om det inte finns något annat hinder mot påställning, besluta att fordonet skall ställas på under förutsättning att fordonet godkänns vid en registreringsbesiktning. *Förordning (2008:1283)*.

9 §

[8317] I andra fall än som avses i 7 eller 8 § skall ett fordon ställas på efter en fullständig anmälan av fordonets registrerade ägare till Transportstyrelsen. Ett fordon som har ställts av enligt 2 § första stycket 2 får dock inte ställas på.

En anmälan skall göras skriftligen på registreringsbeviset i original eller genom elektronisk överföring på det sätt som Transportstyrelsen föreskriver. Anmälan får också göras genom tonvalssignalering per telefon. Om direktanmälan finns bestämmelser i 13 kap.

En anmälan om påställning är inte fullständig förrän Transportstyrelsen har fått in uppgifter om en gällande trafikförsäkring för ett trafikförsäkringspliktigt fordon, och om den behörighetskod som framgår av registreringsbeviset. Uppgift om behörighetskod behöver dock inte lämnas om anmälarens behörighet styrks genom elektronisk överföring. Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om hur en sådan överföring skall ske. *Förordning (2008:1283)*.

10 §

[8318] Görs på fordonets registreringsbevis en anmälan om påställning samtidigt med en anmälan om ägarbyte anses fordonets förvärvare enligt anmälan ha ställt på fordonet.

11 §

[8319] Om det finns särskilda skäl får ett fordon ställas på även om anmälan inte uppfyller vad som anges i 9 §. Det skall dock alltid finnas uppgift om en gällande trafikförsäkring för ett trafikförsäkringspliktigt fordon.

12 §

[8320] Tiden för påställningen räknas från och med dagen för Transportstyrelsens beslut. *Förordning (2008:1283)*.

13 och 14 §§

Paragraferna har upphört att gälla, 13 § enligt förordning (2009:936) och 14 § enligt förordning (2010:2).

15 §

[8323] Ett fordon som omfattas av ett typgodkännande och som har registrerats med stöd av ett intyg om överensstämmelse får ställas på första gången endast om intyget fortfarande är giltigt.

Bestämmelsen i första stycket gäller inte fordon som omfattas av ett tillfälligt godkännande enligt 3 kap. 12 [8084] eller 13 [8085] § fordonsförordningen (2009:211), eller av ett godkännande som godkännandemyndigheten med stöd av 3 kap. 34 § [8106] samma förordning har beslutat ska gälla i Sverige, och som har tillverkats innan godkännandet upphörde att gälla. *Förordning (2009:218)*.

Förordning (2001:651) om vägtrafikdefinitioner

1 §

[8551] Denna förordning gäller i anslutning till lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner ([8501] o.f.) och innehåller definitioner utöver de som finns i den.

2 §

[8552] Definitionerna nedan är avsedda att användas i andra författningar i den utsträckning som föreskrivs i dessa.

Beteckning	Betydelse
Accelerationsfält	Ett sådant körfält som är avsett endast för anslutande trafik
Behörighetshandling	Körkort, traktorkort, förarbevis för moped klass II, förarbevis för snöskoter samt förarbevis för terränghjuling
Besiktningssinstrument	Ett bevis om att fordonet har godkänts vid en mopedbesiktning
Cirkulationsplats	En plats som enligt en lokal trafikföreskrift ska vara cirkulationsplats och som är utmärkt med ett vägmärke för cirkulationsplats
Cykelbana	En väg eller del av en väg som är avsedd för cykeltrafik och trafik med moped klass II
Cykelfält	Ett särskilt körfält som genom vägmarkering anvisats för cyklande och förare av moped klass II
Cykelpassage	En del av en väg som är avsedd att användas av cyklande eller förare av moped klass II för att korsa en körbana eller en cykelbana och som kan anges med vägmarkering. En cykelpassage är bevakad om trafiken regleras med trafiksignaler eller av en polisman och i annat fall obevakad
Cykelöverfart	En del av en väg som är avsedd att användas av cyklande eller förare av moped klass II för att korsa en körbana eller en cykelbana och som anges med vägmarkering och vägmärke. Vid en cykelöverfart ska trafikmiljön vara utformad så att det säkras att fordon inte förs med högre hastighet än 30 kilometer i timmen.
EG-motorfordon	Ett fordon som är avsett att användas på väg, oavsett om det är färdigbyggt eller inte, som har minst fyra hjul och som är konstruerat för en maxihastighet över 25 kilometer i timmen. Dock undantas spårbundna fordon, jordbruks- och skogsbrukstraktorer, mopeder, motorcyklar och motorredskap
Färdled	En sådan led eller plats i terrängen som allmänt används för samfärdsel men inte är en väg
Grundhandling	En handling som är avsedd för färdigställande av körkort, förarbevis för moped klass II, förarbevis för snöskoter eller förarbevis för terränghjuling

Beteckning	Betydelse
Gågata	En väg eller en vägsträcka som enligt en lokal trafikföreskrift ska vara gågata och som är utmärkt med vägmärke för gågata
Gångfartsområde	En väg eller ett område som enligt lokala trafikföreskrifter ska vara gångfartsområde och som är utmärkt med vägmärke för gångfartsområde
Halvljus	Avbländat färdljus
Heldragen linje	Längsgående heldragen linje som enligt 4 kap. 5 § vägmärkesförordningen (2007:90) ersätter motsvarande bruten linje i 4 kap. 4 §
Helljus	Inte avbländat färdljus
Huvudled	En väg eller en vägsträcka som enligt en lokal trafikföreskrift ska vara huvudled och som är utmärkt med vägmärke för huvudled
Internationellt körkort	En handling som är avsedd att användas i andra länder och som visar att innehavaren är behörig att föra bil, motorcykel eller terrängvagn
Jordbruks- och skogsbrukstraktorer	Ett motordrivet fordon med hjul eller band, och med motor, som har minst två axlar, som är konstruerat för en maximal hastighet om lägst 6 kilometer i timmen, vars främsta funktion är som dragfordon och som har konstruerats särskilt för att dra, skjuta, frakta eller driva viss utbytbar utrustning avsedd att användas inom jord- eller skogsbruk, eller för att dra släpvagnar avsedda att användas inom jord- eller skogsbruk. En jordbruks- och skogsbrukstraktor kan vara utrustad för transport av last i jordbruks- eller skogsbrukssammanhang eller med passagerarsäten
Körbana	En del av en väg som är avsedd för trafik med fordon, dock inte en cykelbana eller en vägren
Körfält	Ett sådant längsgående fält av en körbana som anges med vägmarkering eller, om någon vägmarkering inte finns, är tillräckligt brett för trafik i en fil med fyrhjuliga fordon
Körfält för fordon i linjetrafik m.fl.	Ett körfält eller en körbana som enligt en lokal trafikföreskrift ska vara körfält för fordon i linjetrafik m.fl. och som är utmärkt med vägmärke för körfält eller körbana för fordon i linjetrafik m.fl.
Körförbud	Förbud mot att använda ett fordon
Körträning	Träning i att föra ett körkorts- eller traktorkortspiktigt motordrivet fordon utan avsikt att avlägga förarprov
Laddplats	En plats som enligt en lokal trafikföreskrift ska vara laddplats och som är utmärkt med ett vägmärke för parkering och en tilläggstavla för laddplats
Lastlängd	Avståndet från lastutrymmets främsta yttersta punkt till dess bakersta yttersta punkt

Beteckning	Betydelse
Lämplighetsbevis	Ett bevis om att ett fordon har godkänts vid lämplighetsbesiktning
Motortrafikled	En väg eller en vägsträcka som enligt en lokal trafikföreskrift ska vara motortrafikled och som är utmärkt med vägmärke för motortrafikled
Motorväg	En väg eller en vägsträcka som enligt en lokal trafikföreskrift ska vara motorväg och som är utmärkt med vägmärke för motorväg
Odelbar last	Last som inte utan risk för onödiga kostnader eller skador kan delas i två eller flera dellaster
Parkering	En uppställning av ett fordon med eller utan förare av någon annan anledning än som <ol style="list-style-type: none"> 1. föranleds av trafikförhållandena, 2. sker för att undvika fara, eller 3. sker för på- eller avstigning eller på- eller avlastning av gods
Plankorsning	En korsning i samma plan mellan en väg och en sådan järnväg eller spårväg som är anlagd på en särskild banvall
Registrerad importör	En importör som har registrerats i vägtrafikregistret
Registrerat fordon	Ett fordon som är upptaget i vägtrafikregistret
Registreringsnummer	Det nummer under vilket ett fordon är registrerat i vägtrafikregistret
Registreringsskylt	En av Transportstyrelsen tillhandahållen skylt, som i enlighet med bestämmelserna i förordningen (2001:650) om vägtrafikregister ([8251] o.f.) <ol style="list-style-type: none"> 1. upptar fordonets registreringsnummer, 2. är avsedd för beskickningsfordon, eller 3. utgör en personlig fordonsskylt
Retardationsfält	Ett sådant körfält som är avsett endast för avfart
Spårrområde	Ett vägområde som markerats med vinklade eller snedställda parallella streck och som begränsas av en heldragen linje. Del av eller hela området kan utföras i vitt
Stannande	Annat stillastående med ett fordon än som <ol style="list-style-type: none"> 1. sker för att undvika fara, 2. föranleds av trafikförhållandena, eller 3. utgör parkering
Temperaturkontrollerat fordon	Ett fordon med fast eller avtagbar överbyggnad som är särskilt utrustat för godsbefordran vid kontrollerad temperatur och vars sidoväggar inklusive isolering är minst 45 millimeter tjocka
Terräng	Ett område som inte är väg
Trafikant	Den som färdas eller annars uppehåller sig på en väg eller i ett fordon på en väg eller i terräng samt den som färdas i terräng

Beteckning	Betydelse
Trafikskola	Yrkesmässig utbildning av bil- eller motorcykelförare
Trafiksyn	Synorganets funktion i sådana avseenden som har betydelse från trafiksäkerhetssynpunkt
Trafikövningsplats	En plats för genomförande av obligatoriska moment vid övningskörning som inte bör utföras på väg
Tunnelkategori	Indelning av vägtunnlar efter tillåtligheten av färd med fordon som transporterar farligt gods. Tunnelkategorierna är A, B, C, D och E
Typintyg	Ett intyg som har utfärdats enligt 5 kap. 8 § i den upphävda fordonsförordningen (2002:925) eller enligt 62 § i den upphävda fordonskungörelsen (1972:595)
Tättbebyggt område	Ett visst område som enligt en lokal trafikföreskrift ska vara tättbebyggt område
Utryckningsfordon	Fordon som i vägtrafikregistret är upptaget som utryckningsfordon
Väg	1. En sådan väg, gata, torg och annan led eller plats som allmänt används för trafik med motorfordon, 2. en led som är anordnad för cykeltrafik, och 3. en gång- eller ridbana invid en väg enligt 1 eller 2
Vägren	En del av en väg som är avsedd för trafik med fordon, dock inte körbana eller cykelbana
Yrkesmässig fordonstillverkare	En fordonstillverkare som innehar ett typgodkännande för fordon
Ändamålsplats	En plats som är avsedd för en viss trafikantgrupp, en viss verksamhet eller ett visst ändamål
Övergångsställe	En del av en väg som är avsedd att användas av gående för att korsa en körbana eller en cykelbana och som anges med vägmarkering eller vägmärke. Ett övergångsställe är bevakat om trafiken regleras med trafiksignaler eller av en polisman och i annat fall obevakat <i>Förordning (2014:1037).</i>

3 §

[8553] Transportstyrelsen beslutar i frågor som avses i 3 § [8503] lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner. *Förordning (2008:1137).*

4 §

[8554] Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om eller i enskilda fall medge undantag som avses i 4 § [8504] lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner. Styrelsen får meddela föreskrifter om avgifter för prövning av en ansökan om undantag.

Föreskrifter om undantag får meddelas endast om det finns särskilda skäl och det kan ske utan fara för trafiksäkerheten. Detsamma gäller beslut om undantag i enskilda fall. Om fordons skatteplikt påverkas krävs dock synnerliga skäl för undantag.

Undantag får förenas med villkor. *Förordning (2010:1600).*

3 Terrängkörningslag m.m.

Terrängkörningslag (1975:1313)

1 §

[9001] Körning i terräng med motordrivet fordon för annat ändamål än jordbruk eller skogsbruk är förbjuden i hela landet

1. på barmark,
2. på snötäckt skogsmark med plant- eller ungskog, om det inte är uppenbart att körningen kan ske utan risk för skada på skogen,
3. på snötäckt jordbruksmark, om det inte är uppenbart att körningen kan ske utan risk för skada på marken.

Inom de delar av fjällområdet som regeringen bestämmer är körning i terräng med motordrivet fordon förbjuden även på annan mark än som anges i första stycket. *Lag (1996:1551)*.

Till 1 st

Anm. Om undantag från p. 1 och 2, se [9021–9022].

Till 2 st

Anm. Se [9024].

2 §

[9002] Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från förbud eller i särskilt fall medge undantag från förbud eller föreskrifter enligt 1 § i fråga om körning i räddningstjänst eller viss näringsutövning eller när det annars finns särskilda skäl.

För områden som avses i 1 § andra stycket får regeringen föreskriva att sådana föreskrifter eller beslut om undantag får meddelas om det finns synnerliga skäl. *Lag (1996:1551)*.

Anm. Se [9025].

3 §

[9003] Kan i annat fall än som avses i 1 § körning i terräng med motordrivet fordon inom visst område medföra olägenhet från naturvårdssynpunkt eller annan allmän synpunkt, får regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer förbjuda körningen eller meddela föreskrifter för den.

Vid meddelande av förbud eller föreskrift enligt första stycket skall iakttagas att körning som är till gagn för ortsbefolkningen eller som behövs för yrkesutövning eller annat nyttigt ändamål ej onödigtvis hindras.

Till 1 st

Anm. Se [9025].

3 a §

[9004] För tillsyn över att bestämmelserna i denna lag efterlevs inom de delar av fjällområdet som avses i 1 § andra stycket får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer utse naturvårdsvakter.

En naturvårdsvakt får avvisa den som utan att ha rätt till det kör i terräng med motordrivet fordon inom ett område som sägs i första stycket. *Lag (1991:642)*.

Till 1 st

Anm. Se [9026].

4 §

[9005] Den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot 1 § första stycket 1–3 eller mot förbud eller föreskrift som har meddelats med stöd av lagen döms till böter. Om gärningen är ringa skall inte dömas till ansvar. *Lag (1996:1551)*.

4 Trafikförordning m.m.

[9201] Trafikförordning (1998:1276)

Ändrad enligt SFS 1999:240, 1999:547, 1999:719, 1999:721, 1999:835, 2000:289, 2000:456, 2000:869, 2001:357, 2001:667, 2001:753, 2002:943, 2003:818, 2004:285, 2004:296, 2004:532, 2004:718, 2004:1070, 2004:1171, 2005:71, 2005:271, 2005:518, 2005:519, 2005:949, 2006:21, 2006:1027, 2006:1064, 2006:1208, 2006:1573, 2007:101, 2007:235, 2007:447, 2007:882, 2008:46, 2008:190, 2008:384, 2008:385, 2008:551, 2008:764, 2008:768, 2008:902, 2008:1109, 2008:1179, 2009:206, 2009:217, 2009:960, 2009:985, 2010:144, 2010:221, 2010:373, 2010:714, 2010:1100, 2010:1596, 2010:2037, 2011:178, 2011:350, 2011:435, 2011:912, 2011:1220, 2012:15, 2012:49, 2012:241, 2012:535, 2012:553, 2012:601, 2012:705, 2013:76, 2013:779, 2013:819, 2014:44, 2014:1035, 2014:1044.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §

3 kap. Bestämmelser för trafik med fordon

Gemensamma bestämmelser

1 §

Hastighet

14 §

17 §

[9202] Inom tättbebyggt område får fordon inte föras med högre hastighet än 50 kilometer i timmen.

Om det är motiverat av hänsyn till trafiksäkerheten, framkomligheten eller miljön får kommunen meddela föreskrifter om att den högsta tillåtna hastigheten inom ett tättbebyggt område eller del av ett sådant område ska vara 30 eller 40 kilometer i timmen.

Utom tättbebyggt område får fordon inte föras med högre hastighet än 70 kilometer i timmen (bashastighet).

Trafikverket får meddela föreskrifter om att den högsta tillåtna hastigheten på en väg ska vara 80, 90, 100 eller 110 kilometer i timmen.

Bestämmelser om hastighet på motorväg finns i 9 kap. 1 §.

I terräng gäller bestämmelserna i första, andra och tredje styckena endast vid färd med motordrivna fordon. *Förordning (2010:144)*.

Korsande trafik

18 §

Signaler och tecken

64 §

[9203] När det behövs för att förebygga eller avvärja fara, skall en förare ge ljud- eller ljussignaler eller på något annat lämpligt sätt väcka andra trafikanters uppmärksamhet.

Signaler får inte ges längre än nödvändigt.

65 §

4 kap. Bestämmelser för trafik med motordrivna fordon

Gemensamma bestämmelser

1 §

Trafik med motordrivna fordon på väg

10 §

[9204] Vid färd på väg i en personbil, en lastbil, en tre- eller fyrhjulig motorcykel med karosseri eller en tre- eller fyrhjulig moped med karosseri gäller i fråga om användning av bilbälten och andra skyddsanordningar följande:

1. Alla som färdas i ett fordon som är utrustat med bilbälten skall använda en plats som är försedd med bilbälte, om en sådan plats är tillgänglig, och använda bältet. Barn som är kortare än 135 centimeter skall använda bilbarnstol, bälteskudde eller annan särskild skyddsanordning för barn i stället för eller tillsammans med bilbältet.

2. Ett barn som är tre år eller äldre och kortare än 135 centimeter får inte färdas i ett fordon där det inte finns möjlighet att använda en särskild skyddsanordning för barn, annat än vid tillfälliga transporter under korta sträckor. I sådana fall skall barnet i stället använda bilbältet när det är möjligt och får då inte färdas i framsätet i en personbil eller i en lätt lastbil.

3. Ett barn som är yngre än tre år får inte färdas i ett fordon där det inte har möjlighet att använda en särskild skyddsanordning för barn, annat än vid tillfällig färd i taxi under korta sträckor. I sådant fall får barnet dock inte färdas i framsätet. *Förordning (2006:1208).*

10 a §

Bestämmelser för hastighet på väg med vissa motordrivna fordon och fordonskombinationer

20 §

[9205] Vid färd på väg får tung buss inte föras med högre hastighet än 90 kilometer i timmen. Tung buss får dock föras med 100 kilometer i timmen om samtliga som färdas i bussen och som är äldre än tre år har tillgång till en plats försedd med bilbälte. Tung lastbil får inte föras med högre hastighet än 80 kilometer i timmen. På motorvägar eller motortrafikleder får tung lastbil dock föras med 90 kilometer i timmen. Tung terrängvagn och motorredskap klass I får inte föras med högre hastighet än 50 kilometer i timmen.

Om det till ett motorfordon, ett motorredskap klass I eller en tung terrängvagn har kopplats ytterligare fordon, får fordonen på väg inte föras med högre hastighet än som anges nedan.

6 kap. Utländska körkort

Giltighet i Sverige

1 §

[9316] Ett utländskt körkort som är utfärdat i en stat inom EES gäller i Sverige enligt sitt innehåll. Om innehavare av ett sådant körkort är permanent bosatt i Sverige, gäller även bestämmelserna i 3 kap. 10 §. Ett sådant körkort jämföras med svenskt körkort vid tillämpningen av 4 kap. 4 eller 6–8 §§.

Även andra utländska körkort gäller i Sverige enligt sitt innehåll. Om körkortet inte är utformat i överensstämmelse med någon av förebilderna i de konventioner om vägtrafik som har undertecknats i Genève den 19 september 1949 respektive i Wien den 8 november 1968, och inte heller är utfärdat på engelska, tyska eller franska, gäller dock körkortet endast tillsammans med

1) en bestyrkt översättning till något av dessa språk eller till svenska, danska eller norska, eller

2) ett internationellt körkort som är utformat i överensstämmelse med någon av förebilderna i ovannämnda konventioner eller i den konvention om vägtrafik som har undertecknats i Paris den 24 april 1926.

Ett körkort som inte är försett med ett fotografi av körkortshavaren gäller endast tillsammans med en identitetshandling med fotografi. *Lag (2011:1580)*.

2 §

[9317] Ett utländskt körkort gäller inte i Sverige

1. om det är ogiltigt i den stat där det har utfärdats,
2. om det har bytts ut mot ett svenskt körkort,
3. om innehavaren också har ett svenskt körkort och detta är omhändertaget eller återkallat, eller
4. om körkortshavaren i fall som avses i 3 kap. 13 § första stycket 5 har förklarat att han vill behålla det svenska körkortet.

Är körkortet utfärdat i en stat utanför EES, gäller det inte i Sverige om innehavaren är folkbokförd i Sverige sedan mer än ett år.

Körkortet är inte ogiltigt enligt andra stycket under den tid en ansökan om utbyte enligt 7 § prövas.

3 §

[9318] Ett utländskt körkort medför inte rätt att köra moped innan innehavaren har fyllt 15 år eller bil innan innehavaren har fyllt 18 år. Ett utländskt körkort medför inte rätt för någon annan än en medborgare i en stat inom EES att köra svenskregistrerad lastbil eller buss i förvärvsverksamhet för transport av personer eller gods. *Lag (2009:189)*.

4 §

[9319] Trots bestämmelserna i 2 kap. 1 och 3 §§ får en person som fyllt 15 år och som är bosatt utomlands men tillfälligt vistas här köra en moped som han eller hon fört in i landet, om den uppfyller de villkor som gäller för mopeder i hans eller hennes hemland. Detta gäller dock endast om den som har fört in mopeden får köra denna i hemlandet utan körkort, förarbevis eller därmed jämförlig handling. *Lag (2009:189)*.

Ingripande mot ett utländskt körkort m.m.

5 §

[9320] Om det finns någon sådan grund för körkortsingripande som avses i 5 kap., skall ett utländskt körkorts giltighet i Sverige prövas.

Vid prövningen tillämpas de bestämmelser som gäller vid ingripande mot körkort utfärdade i Sverige.

6 §

[9321] Är innehavaren av det utländska körkortet permanent bosatt i Sverige och är det utländska körkortet utfärdat i en stat inom EES, kan körkortet vid den prövning som avses i 5 § bytas ut mot ett likvärdigt svenskt körkort. Körkortsingripandet eller begränsningen i körkortets giltighet skall därefter gälla det svenska körkortet.

Utbyte av utländska körkort

7 §

[9322] Ett utländskt körkort som är utfärdat i en stat inom EES, Schweiz eller Japan och som gäller i Sverige ska efter ansökan bytas ut mot ett likvärdigt svenskt körkort, om innehavaren är permanent bosatt i Sverige. Om körkortet förstörts eller kommit bort ska beslut i fråga om att ersätta körkortet grundas på tillgängliga uppgifter.

Om ansökan avser utbyte vid utgången av den giltighetstid som är angiven på körkortet av ett körkort som är utfärdat i en stat inom EES, får utbyte även göras om körkortshavaren sedan minst sex månader studerar här.

Om ansökan avser utbyte vid utgången av den giltighetstid som är angiven på körkortet av ett körkort som är utfärdat i en stat inom EES och som omfattar någon av behörigheterna C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D eller DE, får utbyteskörkortet ge sådan behörighet endast om körkortshavaren i samband med ansökan har visat att de medicinska kraven för att ha sådan behörighet är uppfyllda.

Ett körkort som är utfärdat i Schweiz eller Japan får bytas ut eller ersättas endast om körkortshavaren uppfyller de personliga och medicinska krav som anges i 3 kap. 2 §. *Lag (2012:876)*.

7 a §

[9322 A] Ett körkort får inte bytas ut eller ersättas enligt 7 § om körkortet, i en annan stat inom EES, är föremål för en åtgärd som är att likställa med återkallelse eller omhändertagande enligt denna lag. *Lag (2011:1580)*.

7 b §

Paragrafen har upphört att gälla enligt lag (2012:876).

8 §

[9323] Vid beslut om utbyte eller ersättande av ett utländskt körkort tillämpas 3 kap. 10 §. *Lag (2012:874)*.